

کتابخانه
میرزا یحیی
قزوینی

۱۴۴۷

۱۴۴۵

۱۴۴۷
۱۸۱۹۵

مفتی شاه در علم کرم

شیخ ابوالفضل حسین
ابراہیم التتق

بود و میوه بسیار باشد و مرکب مردمان بیشتر بود و اگر در بعضی
 زمستان سرد باشد و میوه و آبگین بسیار باشد و آب و مرکب
 سال بسیار بود اگر در آید است باشد کدوم و جو و حبوبات
 بسیار بود و کدکات نیز بسیار بود اگر در زمستان سرد باشد
 سخت سرد باشد و باد های بسیار آید و غلبه مرکب و کدکات بود
 و غلبه کم بود و بهای مختلف باشد و اندک **فصل کوف**
شمال و کدکات و مرکب و غلبه و باد های بسیار بود و در
 بسیار بود و سه ماه باران کم بار و در ولایت جیش
 بوبت نا اینه و قحط باشد **فصل خوق** **القرین** ماه
 و لیل کند که در زمین مغرب قحط و خشکی باشد و مرکب بسیار
 باشد و در ولایت بابل از باران کشته اهل است
 و باد های بسیار آید و مرکب و نا اینه بسیار
 و در میان اهل مغرب و مشرق جنگ و فتنه است و قحط و خون
 ریختن و زان جانب بسیار بود و مردم بر کوه آید و نا اینه و غلبه
 طلب کنند **فصل دایه زمین** درین ماه و لیل کند و خشک و فتنه

نیم

در شهر با و خصوصیت در میان مردم و تاجداران را از زبان رسیده
 از نا اینه و راه و استنشکی مردم بیشتر از زردان و راه زردان است
فصل دایه زمین درین ماه و لیل کند و فتنه و غلبه و استنشکی
 و نا اینه مردم از زردان و راه زردان **فصل ماه نو** اگر درین ماه
 در اهل است بر آید زمین از لرزه بدید آید و در بعضی مواضع
 رنج و سختی بدید آید و اگر یک جانب ماه بر خواسته بود
 او بسیار آید و درخت بی میوه پشته خشک شود و درختان
 میوه دار شاخها بر آید و میوه بسیار و هند و نبات زمین
 بیشتر بود **فصل ستاره کینه دار** او را به تازی زود بکشد
 مردم عام ستاره دم دار خوانند هر که ویرا درین ماه پشته
 و لیل کند و مرکب مردمان و جبار با آن خاصه در ولایت مغرب
 بیشتر و لیل کند و بر بلاد فتنه در میان مردم و کبی بسیار و مرکب
 و میان و خصوصیت و حوب میان مردمان آن ولایت که این
 ستاره ظاهر گردد و استنشکی و لایست از زردان و حرا و میان
فصل ستاره اگر درین ماه ستاره بسیار از مردم

و مار غم و اندیشه بسیار خورد از ناامنی ولایت **فصل نهم**
در ترقی اگر درین ماه و بر اوج بابت مشرق بیشتر رخ نماید
 و لیل که بر باد شای از بابل ملک شود و اگر در جانب مغرب
 باشد و لیل که بر سلامتی و رحمت و عیش و طمان و عدل و انصاف
 باد شایان و بعضی گفته اند که جنگ و بلا در ولایت شام و اهواز
 بود اما غله و نعمت بسیار بود و درین سال و آخر سال احوال
 نیکو بود **فصل دهم** بدانکه حرم این نور بود که از آسمان
 بر پدید آید مانند نیم نمره و شاید که دراز تر بود با کوه تار اگر در
 درین ماه و بجانب مشرق باشد و لیل که در میان مردم حسرت
 و عداوت افتد و یکدیگر را بسیار ملک است خاصه از جانب
 و برای بابل و مرکب جنگ بایان بسیار بود و اگر در جانب مغرب
 باشد و لیل که پادشاهان و یار بر دو بندگان مطیع خداوند
 گردند و کمتر این فرمان بردار متهمان گردند **فصل یازدهم**
 که از آسمان بر پدید آید اگر درین ماه سرخی از جانب مشرق بود و لیل
 که بر فتنه و خون ریزی بسیار و آشوبی ولایت و اگر کس

مغرب است و لیل که بر بسیاری نعمت و فراخی و امنی و آسایش
 و نیکویی احوال مردم خاصه که ماه زاید النور بود **فصل یازدهم**
در ترقی که از آسمان بر پدید آید اگر درین ماه پدید شود و لیل که بر
 مرکب و شایان و ترک و آشوبی ولایت و شکی طعام و ناامنی
 باز کمانان از رحمت و زودان و غم و اندوه مردم از شکی
 نرخصا و کمی نباتات زمین **فصل بیستم** بدانکه که درین سال
 اگر در روز اول بار و زجها در این ماه رعد بوزد و لیل که در می
 بزرگ صاحب دولت ملک شود و اگر نیم بایش ششم یا هفتم این
 ماه بوزد و لیل که که هر آن شخص و آن دیار ملک شود و میوه
 و غله بسیار بود و اگر ششم این ماه رعد بوزد مردم رنج
 و سختی افتند اما درین سال نعمت بسیار باشد و اگر روز
 و نیم ماه بعد بوزد نرخصا از زان باشد اما حال پادشاهان
 و یار بد شود و اگر بار و نیم ماه رعد بوزد طغی کنند و غلّه گران
 گردد و اگر سیزدهم ماه رعد بوزد غلّه بسیار بود و اگر چهاردهم بوزد
 پادشاهان و یار را خرج بسیار افتد و اگر پانزدهم ماه رعد بوزد

وکیل کند بر سلاطین احوال آن ولایت و بعضی گفته اند که اگر
 زاده النور بود و در عدد بغداد در آن سال باران بسیار
 و اگر فاقه اقصا بود باشد بر آن گفته در سال اینده باشد **فصل**
 و خورشید بر برق اگر در اول ماه برق و باران بسیار
 و بیل کند که بشکرها از ترنق قصد مغرب کنند و در وقت
 مغرب اشفتگی بود و در دستاورد از آن رخ رسد از لشکریان
 و راه زمان در زمین لرزه بسیار باشد **فصل** اگر درین
 سال علم و اندیشه و حرکت مردمان باشد و حضرت امیر تجارت
 از روز و آن در راه زمان باشد **فصل** باران بباران
 بهرست بار اگر درین ماه باران سخت بار و بیل کند
 ز باد قی و ایما و ایمنی و کسب از گمان و نیز و بیل کند که کوهستان
 بوقت بزیاید اما مامان درین سال بسیار از آب سرد
 افتد **فصل** باران مکرر که درین ماه مکرر بسیار
 و بیل کند بر مکرر باران و بار و نیز و بیل کند که باران ببار

خیزد و کند اما بشارتشان نباشد و باو شاه بابل شاز ابلان کند
فصل در باران خاکسرخ از هوا اگر درین ماه خاک سرخ از
 هوا بار و بیل کند که درین سال مردمان آگاه بزمیند و میوه
 و و نبات زمین بسیار و بر عتبات از باد و عدل انصاف
 و درین زمان مردم آسوده خاطر باشند **فصل** درین **ورق**
یکم درین ماه ورق یا کرم از ابر اگر بار و بیل کند بسیاری
 غله و نبات زمین و در حجاب یا کمان و غم و اندیشه مردم از جور
 پادشاه و بر عتبات ولایت و بیمارتهای بسیار و صوبی
 شکر بی مردم بود **فصل** درین ماه غباری
 صعب از هوا ببارد و بیل کند بر جنگ و جنون میان مردم
 و کجاینها و نیز و بیل کند بر ملک مردی بزرگ صاحب دولت
 و بشارت و اندوه و میان مردمان **فصل** درین ماه تاریکی
 اگر درین ماه تاریکی بود و بیل کند که بسیار کشتهای غرق شود
 از بشتن دریا و اندوه میان مردمان و قحطی و خشکی سال
 و فساد طعامها و جوها **فصل** درین ماه سخت اگر درین ماه

باوختن جمل و لیل کند که باوختن بی دین و با یک ملک نشود و این
 سال در میان مردمان قتل و خون ریختن بسیار شده اما غله و حبوبات
 بسیار باشد و در آخر سال بهاری و مکرر چهار بار بادن بود **فصل**
بیاگهی که از دوشنبه اگر درین ماه بایک از هوا شود و لیل
 کند بر غم دانه و اندیش و توکلش مردم و کمی سعادت اعلی
 تجارت و نم باران و سرمای سخت خاصه در رستگان و دشت
 و لیل کند که درین سال مهوه و نبات زمین فراوان باشد
فصل زمین لرزه اگر درین ماه زمین لرزه و لیل کند که درین
 ولایتها طعم بسیار بود و حبوبات و نباتات زمین
 بسیار بود و مردمی بزرگ صاحب دولت و درین سال ملک
 شود و اگر زمین لرزه پیش بود و لیل کند بر قحط و تشنگی
 در ماری و مکرر چهار بار بادن و جنگ و فتنه بسیار اهل زمین
 بابل را با اهل مصر حارب افتد و بسیار مردمان و بیابان
 ملک شوند و الله اعلم **باب دلیلهای ماه بهمن** به آنکه
 بهترین و دهم سی روز بود بار و دهم از وی زمانا بر آید و بطین

و خجای آبراجیف **باب دلیلهای کانون اول** از دوشنبه بارگاه
 بد آنکه کانون اول سی و یک روز بود و دهم از وی منزلت قلب بر آید
 و درین فرود شود و روز بهرست و یکم از وی شوله بر آید و متعنه
 فرود شود و سوار قوت و میلاد بود و میلاد از وی غلبه
 بود و بهرست و پنجم کانون اول باشد حکمای قدیم گفته اند که اگر میلاد
 روز یکشنبه بود در آن سال رشتان خوش گذره و باران کم
 و حال کونستان نیک بود و دروغ و غش بسیار بود و درین
 مکرر حوانات بیشتر بود و اگر میلاد روز دوشنبه باشد رشتان
 بدستند و گذرد و ماه نیکان و ایام باران و باد بسیار بود
 و اگر میلاد روز سه شنبه باشد رشتان در آن روز که آفتابستان
 خوب است گذرد و درین سال شیتنای بسیار غرق شود و در تابستان
 بهر بار بباری بسیار بود و اگر میلاد روز چهارشنبه بود رشتان
 سخت بود و غم و درفش ببار بود و تابستان سخت گرم بود و غله
 بسیار بود و در دهم یکم بود و میوای بسیار بود و اما مکرر بسیار بود و اگر
 میلاد روز پنجشنبه بود رشتان خوش گذرد و نیکام بود و در تابستان

و مرکب بسیار باشد و اگر میلاد روز آدین باشد بستان
 دراز بود و برف باران بسیار بود و در وقت بهار
 بدید آید و کوه دکان خود بسیار میزند و اگر میلاد روز آدین باشد
 نستان صعب کدزد و باد بسیار به و خاصه در ماه ایار و
 تابستان گرم بود و جو کندم بسیار باشد **فصل نهم**
 اگر درین ماه افتاب بکوه و لیکل کند بر سرهای صعب و برف باران
 بسیار درین سال بود و بقیص در فصل بهار نبات و گیاه
 بسیار باشد و ولایت مائمان و مازندران و قشطنی
 باشد **فصل دهم** اگر درین ماه قمر بگیرد و لیکل کند
 بر مرکب خندان اما جو کندم و حیوانات بسیار باشد
 و میوه و قیمت کوهستان و ران سال آذران باشد
 و زمین را نبات فراوان باشد و اهل تجارت مستعد
 نباشد **فصل یازدهم** اگر درین ماه دایره شش
 بزمستان سخت سرد باشد و برف باران بسیار باشد
 و مردم را سرما زبان کند اما نبات زمین بسیار باشد

فصل یازدهم اگر درین ماه دایره قمر بگیرد و لیکل کند بر سر
 سخت و استفتی و جزای را جیف اما غله و طعام بسیار باشد
 و اهل تجارت را کتب بود **فصل هفدهم** اگر درین ماه طالع است
 بر آید و لیکل کند بر سرهای برف و باران و زیادتی انبساط
 و رودخانها و نبات زمین بسیار بود و درین سال آذرانی
فصل هجدهم اگر درین ماه بدید آید و لیکل کند بر سر عظیم
 بر زمین اهواز و فارس و کرمان و دغنی و شامان و ولایت
 و استفتی و خون و بخت و جنگ و غموت و نیز لیکل کند
 بر ولایت یمن و طایف مرکب بسیار بود و اهل فراوان و
فصل بیستم اگر درین ماه ساره بسیار باشد
 و لیکل کند بر قشطنی و مرکب جبار بایان و نیز لیکل کند
 که بر ولایت یمن و طایف مرکب بسیار بود و لیکل کند بر سر
 بر سر ملک شود و در آن جانب کشته شده باشد
 و در وقت از لشکر غم و اندوه و راز و ست و راز و غم
 لشکرمان **فصل بیست و یکم** اگر در این ماه کجانب مستعد باشد

و لیکن کند بر مرکب سیاه و در بلاد و جنگ و خدمت و خون رنج
 در دیار مشرق و اگر در ایجاب مغرب مبتدیه و لیکن کند در فصل
 طح بهید آید و بسیار بود و لیکن سراه نعمت و سر و لا
 فراخ بود و ارزانی بود و تا بتان مرکب و معاری بسیار بود
 و در زمین بابل جنگ و خون رنج و استثنای که رنج بود
فصل ۲۰ اگر ویرا درین ماه بجانب شرق مبتدیه و لیکن کند که
 درین سال غله و جو بهای بسیار باشد و سراه اهل ک
 و زبر بر خداوندان عاصی کردند و بعد از آن بنوا بر داری
 در این و درین سال ان بسیار بود و اگر بجانب مغرب
 مبتدیه و لیکن کند بر مرکب جتا پائین و منزل و حرکت و خون
 رنج و بسیار خاصه و درین سال **فصل ۲۱** سرخی که از آسمان
 آید اگر درین ماه سرخی از آسمان بهید آید و لیکن کند بر خدمت
 و استثنای که رولایت مغرب باشد و درین سال ناست بین
 فراوان بود و اخ سال کار مردم بصلاح انجامد **فصل ۲۲** همان
 عجا بها که از آسمان بهید آید اگر درین ماه عجا بها از آسمان

بهید شود و لیکن کند که درین سال طعام و غله بسیار باشد و کسب
 و معیشت کم بود خاصه اهل تجار را و مرکب جتا پائین بسیار بود
 و مردم را رنج و اندیشه و بهار بیای که ناگون بهد اشود و چشما
 مختلف گویند **فصل ۲۳** سرخی که از آسمان بهید آید
 اگر درین ماه سرخی از آسمان بهید آید و لیکن کند بر جنگ و خدمت
 و ظلمت و پست مان بر عیبت و بیرون آمدن خوارج بر ملک و نیر
 و لیکن کند که در آخر سال تنگی طعام و کرانی نرخصا و شویش مردم
 باشد **فصل ۲۴** درین ماه اگر درین ماه رعد بیزد و لیکن کند بر بایان
 بسیار و وقت میوه اما اگر درین ماه رعد بیزد و اگر رعد بیزد و
 زاید اندر بود و لیکن کند بر سرمای سخت و زبانه و آبهما و اگر رعد
 باران بسیار بود و لیکن کند که غله و خراب بسیار بود و بعضی گفته اند از حکما
 که بستان بزمین رعد درین ماه و لیکن کند بر ملک و کوهی از باران
 کائنات از حواصیان و راه زمان **فصل ۲۵** سرخی که از آسمان
 برق بسیار چند و لیکن کند که باد شامان ان ولایت مردمی نرکت
 بیوشند و به پنهان ملک کند و حوال ملکش است و درین سال

بنات زمین بسیار باشد و کسب مردم همه خیر باشد و ولایت
ایمن باشد از زدن و راه زمان **فصل پنجم که از موافقت**
کردن ماه التمش از موافقت دلیل کند بر جنگ و خصومت
و قتل و خون ریختن و نیز دلیل کند که مردم منفعتی سامان
شوند و احوال و زدن و وفاداری شود و در احوال دل بخیر
بسیار منفعت رسد **فصل ششم که از موافقت** اگر درین ماه باران
بسیار بیاید و دلیل کند که سفری از شهرهای مردم خراب شود
و درین سال حج و شریای ملک و کسب باشد و باران
ولایت بر رعیت عدل کند **فصل هفتم که از درین ماه**
مگر کسب سازد و دلیل کند که در آن سال خوارج بدین مردم
از ایشان رنج و سختی باشد و بعد از یک سال مردم بر ایشان
طغیان کنند و ایشان را کشتند و مال و ثروت ایشان
بنهارت برند **فصل هشتم که از تبار و دلیل کند** اگر
و تفکر مردم داشته باشد مردم و کسی که بازگشتن و خشکی
سببست مردم بازاری و بند و دلیل کند که بسیار غارت از

دزدان و راه زمان بغارت برند **فصل نهم که از**
موافقت کرد درین ماه و زرق یا کرم از هوا بارد و دلیل کند که دزدان
بسیار مردم مردم با بیماری صوب پیدا شود و سرک زمان و دشمنان
بیشتر باشد و درین سال فساد میو با بود و تفریش است
از ظلم ملوک و خشکی سال دمی ایها بود اما کوسندگان شکست
و عسل فراوان بود و تجارت را درین سال منفعت کم شود
فصل دهم که از درین ماه اگر درین ماه تاریکی از هوا پدید آید و دلیل کند
که درین سال موافقت رسد و کمی مهلت می باشد
مصادرات و جرم ملوک رعیت و مسافران از زدن
و راه زمان رنج رسد اما در آخر سال کار بصلاح انجامد
فصل یازدهم که از درین ماه باد سخت بجهت دلیل کند که این
سال بادهای سرد در میان بکشد و بعضی از کربان
وی و باقی بغارت برند و هر که درین ماه بیمار شود صعب
بود و درمان او نباشد و در باران هم سرمای سخت بد پدید آید
فصل بیستم که از او نشوند اگر درین ماه بانهک از هوا نشوند

و لیکن بر بلا و منتهی و ملج نیا روزیست لرزه دنا یعنی مردم از درون
 در راه زمان و نیز ویل کند که درین سال ملوک در عیت جویند
 و مردم را از لشکرهای پنج رسد اما آخر سال کانی صلح
 انجامد **فصل نهمی که از زمین میخیزد** اگر درین ماه بانه از زمین
 نشیند ویل کند بر اشک و لایب و خفوت ملوکات
 با یکدیگر و قتل و خون ریختن بسیار و خرابی قریه و موضع و
 خسارت اهل تجارت و در آخر سال کار مردم نیکو گردد
 و از منی بدیداید **فصل دهمی که از زمین لرزه** اگر درین ماه زمین لرزه
 بروز باشد ویل کند بر قتل و خون ریختن بسیار و محاسن
 میان امر و سر نمکان و بعضی از شهرها خراب شود و مردم
 جدا بایکدیگر یار بود اما آخر سال جویند و فزادان باشد
 اگر بوقت زمین لرزه زلزله در دیال یا محرق بود یا میان
 دوستان یا خرد بود ویل کند که مردمی صاحب دات بزرگ
 ناکشند و اگر زمین لرزه بشت بود ویل کند که فوت
 فزادان بود **باب دهمی که کانون یا خور و درین ماه**

کانون آخری بکروز بود و روز دوم از دی منبر لغایم در آید
 و همته فرو شود و روز سیم از دی ملید بر آید و زراع خرد
 شود و روز چهارم و پنجم از دی سحر الزاج بر آید و سفره
 فرو شود و حکای قدیم گفته اند که اگر اول این ماه روکشیده بود
 ویل کند که زمستان نه سرد بود و نه گرم و در فصل بهار
 بسیار بود و در تابستان هیچ باران نبارد و در فصل خزان
 باد بسیار باشد اما غله بسیار باشد و از زانی باشد و انگیست
 بسیار باشد و مرکب جوانان بود و اگر روز دوشنبه بود
 ویل کند که زمستان خوش که زود تابستان گرم باشد
 و باران بسیار باشد و درین سال دما را تب ریح و بار
 از سودا و مرکب بسیار بود و اگر در اول این ماه روز شنبه بود
 زمستان سخت سرد بود و در پنج بار بود و در فصل
 غم باران بسیار باشد و بیهوده کم باشد و بهار پشیمانی صوت
 و مرکب حاجات بسیار باشد خاصه موت زمان و درین ماه
 سفر دریاد شده و اگر روز چهارشنبه باشد غله کم باشد

اگر ماهی بسیار بود و تابستان گرم بود و زخمها که آن بود و کرمها
 بسیار باشد و در زمستان برف باران کم بود و فصل بهار گرم
 باران بسیار بود و فصل خزان به حد اعتدال گذرد و اگر در زمستان
 بگوشت و میوه بسیار باشد و اینکین کم بود و زمستان خوش
 گذرد و در فصل بهار گرم بود و اگر روز جمعه بود و زمستان خوش
 گذرد و سخت سرد بود و تابستان هم باران بسیار بود و فصل
 خزان هم باران نباشد و غله و میوه کم باشد و درین سال
 در زمان آستان بجهت بسیار انگشت و تب ربع و بهار بیاضی مختلف
 بهر آید و اندک علم **فصل نهم** اگر درین ماه افتاد
 بکیر و سالی خنک و با نفوت باشد و در همه شهرها بکند و جو ازین
 باشد و مردی بزرگ صاحب دولت از مردم بجایب نارسد
 و خدمت پادشاه نارسد و در آن حاجت بسیار خواهی یافت
 کند و اگر آفتاب در هنگام روز رفتن کرد مردم آن دیار خوف
 و ترس پیدا کند **فصل دهم** اگر درین ماه غرقه و بیل کند
 که درین سال غله بسیار بود و زخمها ازین شود و در همه جای

این کتاب در وصف طوایف است و در بیان احوال و عادات
 و در بیان احوال و عادات و در بیان احوال و عادات

ازین باشد و طبع بنر بسیار بود اما زبان از رحمت و مافات کند و باران
 بسیار باشد و بنات زمین فراوان باشد **فصل دهم** اگر درین
 ماه دایره شمس پیدا شود و بیل کند بر مرکب ملکیت که سینه آن پسته
 موسیبه و آفت و زخمها و بیماری بسیار بود و اندک علم بسیار بود
 باران گمان از سبب ران زمان و کمی معیشت **فصل یازدهم** اگر درین
 ماه دایره قمر پیدا شود و بیل کند بر غم باران بسیار و زنا و بی باقی
 در فصل بهار و درین سال نیت و کینه زمین بسیار بود و بهار
 بیابان باشد **فصل یازدهم** اگر درین ماه پهل است بر آب
 بنات زمین بسیار باشد و میوه نیز بسیار باشد و اگر یک جانب
 قوی باشد و یک جانب او برخواست و در حاشیاه از سر و کمر گرفت
 رسد و لیکن میوه نیا شود **فصل بیستم** اگر درین ماه
 پیدا شود و بیل کند بر قوت جانب باشد و لیکن آنکه روز
 و بیل کند بر قوت نبش و آشوب و شنگی و خون ریختن و رجا
 مغرب و نفرت پادشاه در ولایت مردم و مرکب بسیار ملک
 مرغان و امیان درین سال اندک علم **فصل نهم**

اگر درین ماه ستاره بسیار افتد و بیل کند بر ترس و بیم مردمان و باغی
 و غم و اندیش و بخت از دست گریان و بیکس غم و حیوانات
 از آن بود و نیز و بیل کند درین سال زمین لرزه بسیار
 و تاریکی بسیار بماند بود **فصل در وقوع** اگر درین ماه او را بحال
 مشرق بپند و بیل کند که دشمنان بر باد است و خطرات و بپیری
 خلق از راه و دشمنان بپاک شود و در خزان انکس را اوست
 و برین و پنج بسیار باشد و بیکس در بستان غل از آن بود
 و در بستان سر ساخت باشد و مکر بسیار باشد و در آخر سال
 تجار و مسافران کسب نمایند و بداند **فصل در وقوع** بحال
 مشرق بپند و بیل کند که درین صاحب دولت بر باد است و خوش غل
 و بده از آن غل گذشت شود و حال باشد و نیکو شود و خطر ناپد
 و در آن ولایت بسیار خوشی بداند و اگر بحال مغرب بپند
 و بیل کند که در آن مکر و بپیری و خطرات و بپیری و بپیری
فصل در وقوع اگر درین سال بحال مشرق بپند و بیل کند که
 در آن سال در ولایت مشرق جنگ و خصومت و استغنی

بیکس و **فصل در وقوع** اگر درین ماه قمر بیکس و بیل کند که درین سال
 بسیار و درین سال باغی و مرغ باغی بسیار باشد و در آن سال
 و حیوانات نیک باشد و اگر زلزله باشد بوقت خوف بسیار
 و بیل کند که در میان اسلام و نیکو کنایه جنگ و خون کشی
 بود و با این مملکت از دزدان و راه زنان باشد **فصل در وقوع**
 اگر درین ماه دایره نمک پدید آید و بیل کند که درین سال
 و با و بیماری بسیار بود و نبات زمین و حیوانات
 نیک باشد و باران بسیار بود **فصل در وقوع** اگر درین ماه
 دایره قمر پدید آید و بیل کند که درین سال بسیار و زیاده و بی
 شکی و در دکانها و در فصل بهار نبات زمین
 بسیار باشد و از باد و شکر و بخت عدل و انعام باشد
 و در آخر سال بیاسی پدید آید اما عاقبت خیر باشد **فصل در وقوع**
 اگر درین ماه مالان است بر آید و بیل کند که درین سال
 بسیار و نیکو و اگر بپند که بحال و بپیری و بپیری
 و بیل کند که درین سال باران و حیوانات بسیار باشد

نیک بود **فصل سهاره مذکور** که برادرین ماه پیش
 کند بر مرکب و شاهی بزرگ و میان بادشاهان جنگ و غلبه
 افتد و در ملک یمن فاد برید آید و در اینجا حلقه سیاه بود
 و در ولایت اهورا نامی بود و باران کم بارد و در میان سال
 باد و بار آید و اشتکی ولایت و دریا باشد از باد مخالف
فصل اماند است اگر درین ماه ستاره سیاه افتد و بکشد
 که مردی بزرگ صاحب دولت بکشد و دیگری بجای او نشیند
 و لیکن بر مردمی چرخ نرسد و بازار کاران از کسب و منفعت
 کمر و خرمای اراجیف بود **فصل قوس قزح** اگر درین ماه قوس
 و قزح بجانب مشرق بیند و لیل کند بسیار که بر امر و بلوک
 و حجاب مآقی شوند و اگر در اینجا بجانب مغرب بیند پادشاهی
 بر دشمنان جنگ و غلبه کند اما در دشمنان خطر باشد و بعضی
 از حکما گفته اند که دشمنان در خنجر افتد و خرابی بسیار کند و در
 ولایت مصر جنگ و غلبه باشد و اشتکی در آن نواحی باشد
 و میان بسیار بار و در جانب مغرب باد برید آید و سه سال خطر باشد

و باران بسیار باره جنگ که مردم از اینجا برآید نشوند **فصل سهاره** اگر
 برادرین ماه بجانب مشرق بیند و لیل کند بر مرکب کشندگان و جباران
 اما باران بسیار باره و بنامت بسیار باشد و از آنجا شود و درین سال
 و دو و آید بسیار باشد و مردم را از آب و نرخی رسد و خاصه در
 ترکستان و اگر در اینجا بجانب مغرب بیند و لیل کند در میان مردمان
 خصومت بسیار افتد و قوت لیل اسلام باشد با کفار بر آب و نرخی
 خراج فرستد **فصل هفت عجب** اگر درین ماه ملکات عجیب از آسمان
 برسد و لیل کند که درین سال زلزله بار آید و حمل و شکسته بی وقت
 و لیل کند که مردمان از درین سال یکدیگر محاربه و خصومت باشد و باران
 از درین نرخی نرسد **فصل آسمانی که از هوا برآید** و لیل کند
 بر ملک پادشاهی بزرگ و تأیید بر او علم و ادب است مردم از شکستی
 محظوظ و بخت از دست که میان منفعت رسد **فصل فزین رسد** اگر
 درین ماه بعد از غروب لیل کند که درین سال انکوره و هوا بسیار باشد
 و اگر سخت ببرد و سخت انکوره در آن سال خطر بود و اگر در وقت غروب
 مانده از انکوره بود و لیل کند بر مرکب سیاه و کمی غلظت و هوا و اگر از انکوره بود

و لیکن که بخواهیم در سال آید بود و بعضی از حکما گفته اند که اگر ماه
مناقص المیز بود که بعد بعد از آنکه در آن سالی بسیار بود **فصل پنجم**
اگر درین ماه برق بسیار جدد و لیس کنند که درین سال باران بسیار بود
و مردم را کس و ایمنی باشد و با ناکامان را منفعت رسد و غیره نزدیکی
از جمیع سیاهان کشته شود **فصل ششم درین ماه** از هوا بزرگ آید
و لیس کنند بر کما کاش می بزرگ و منفعت مسافران از دزدگان
و راه زنان و غم و اندیشه مردم در آن سال **فصل هفتم درین ماه**
باران سخت بسیار و لیس کنند بر آنکه سال نهیت نیک باشد و مردم را
ایمنی بود و از باد شاه بر بخت عدل و انصاف بداید **فصل**
هشتم اگر درین سال ماه تکرک برج غلبه کند و تکرک تارود
و لیس کند بر غم و اندیشه بسیار بادش آن آن بار و از آن سال قحطی و فکمی
بود و بخت را و نیکو کاران بزرگ رسد و غلبه و حیوانات کمتر
بود و مسافران را و سفر زیارت رسد و نایمنی را بسیار باشد و علم
فصل نهم که از هوا بار و لیس کنند که مردم در آن سال درین
دفعه دریاها باشند و راه بر تاجران بزرگ بسته کرد و در دولت

... با این و کما برین و تن که بود و بسیار مردم در اینجا کاش شود **فصل**
دوم اگر درین ماه و برق ببارد و لیس کنند بر کما کاش
و مردم را کما کاش و بباران بسیار و بباران بسیار و بباران بسیار
که در آن پیشتر بود و خاصه در اول سال **فصل چهارم درین ماه**
غبار از هوا بدید شود و لیس کنند بر جنگ و خصومت با دشمنان
با یکدیگر و بعضی بخت از بخت معصومه و جوهر ملک امانت
سال حال مردم بهتر باشد و عدل و انصاف بدید آید **فصل پنجم**
اگر درین ماه طغمت برود بدید شود و لیس کنند بر کما کاش و
تلاش در میان مردم بدید شود و امانت و حیوانات زمین فراوان بود
و تجارت را در سفر ایمنی بود و خاصه در آن سال **فصل ششم** اگر
درین ماه باد سخت جدد و لیس کنند که درین سال موبایل باد و باد
ان دیار کشته شود و در آنکه در میان مردم افتد و لیس کنند
در سفر خطا باشد از دزدان و راه زنان امانت و از سال بزرگ باشد
و کار باراد بر آید **فصل هفتم** که از هوا ببارد و لیس کنند
که درین ماه ببارد و لیس کنند بر کما کاش و بباران بسیار
که درین ماه ببارد و لیس کنند بر کما کاش و بباران بسیار

بادشاهان مصر و دمشق با یکدیگر و ضعیفی رعیت از جور سلطان و
 دمی معیشت و نایابی ولایت **فصل نهمین** اگر دین ماه پیک
 از پیش نشوند دیس کند بر کرمی آستان خوشی سال و یکی گناه پیک
 زمین و کرانی رخسار بیرون آمدن خواب بر ملک استثنای
 ولایت از دزدان و راه زنان و بیم و اندیش مردمان سال
فصل دهمین اگر دین ماه زمین طرز دیس کند بر غله دزدان و
 راه زنان بر بادشاهان ولایت و باری مردم ولایت و لیکن
 در آخر سال کار مردم سبک شود و لغت بسیار باشد و نیز دیس
 کند که بعضی از دیهائی آن ولایت خراب شود از غارت لشکر
 بیکانه یا از لشکرمان باشد و آن ولایت و ابراجیف ترس
 و بیم باشد و اینها فرادان بود و بیشتر ترس جوانان باشد **باب**
دیسی ماه از آخر ماه بد آنکه ماه آراسی دیگر در تیر و آردی
 روز و شب یکسان باشد و در چهارم از وی منزل آید و برآید و بر
 خود و در زشت از نیم از وی منع المقدم برآید و صرفه فرود شود و
 بست و نیم از وی منع الموفق برآید و عوافر شود و **فصل یازدهم** اگر

در دین ماه انساب یکدیگر دیس کند که غله و طعم آردان بود و موقوفه
 دیس کند که بادشاهی با بر بزرگی که او را بر هر ملک کتد و اگر کند
 انساب بوقت کسوف منجم شود و دیس بود بر کرانی و قحطی و شکی
 غله و از نایابی و ابراجیف مردم در ترس و بیم باشد **فصل یازدهم**
قر اگر دین ماه قمر یکدیگر دیس کند بر قحطی و شکی و ریه حاکما
 و لیکن مرغ و ماهی دین سال بسیار باشد و در ولایت مصر و
 باشد و خون بر پیش و نال آستان بتاریخ بر ند و بالین کم
 بار و بعضی از صفا کنند که کمی از بادشاهان بزرگ ملک شود و اگر کند
 ماه بوقت خوف سیاه شود و دیس کند که درین سال درختان ناکور
 آفت رسد و در آن سال در چشم کاویا ر بوده و اگر کند ماه
 بوقت خوف سینه خام باشد و دیس کند بر ساری آستان و بامان
 باشد و زخمها از زمان شود **فصل دوازدهم** اگر دین ماه انساب
 کند دیس کند که درین ماه در همه جا و همه چیز بکاست بود و خاصه خون
 و ابره در اول ماه بیشتر و اگر در آخر ماه بیشتر دیس کند که مردی بزرگ از ملک
 بیاوست که بگریزد **فصل دوازدهم** اگر دین ماه دایره قمر بیشتر دیس کند

در نیم باران بسیار و نبات زمین و زیادهای آبهای چشمه و رود و بیل
و انصاف پادشاه بر رعیت و ایمانی ولایت خاصه که دایره در اول ماه پخته
و اگر در آخر ماه پخته بر خلاف این باشد گفته شد **فصل نهم** اگر درین ماه
مالان است بر آید و بیل کند بر دشمنان همه چیزها و اگر پخته که یکجانب
او زخواب تیره بود و بیل کند بر بسیاری نموده و بونا و در آن سال
نفت و ایمانی و کار و کسب بسیار باشد **فصل دهم** اگر درین ماه
و بیل کند بر هر یک پادشاهی بزرگ از مردم با پادشاه مغرب و اگر درین
ترس و شکی باشد و طعمه مغرب بود و در میان مردم
جنگ حضرت افتد و اگر این سوره را از ناحیه شرق
پخته و بیل کند بر جنگ نموده خون رنجش و حضرت و رحمت
از دندان و راه زمان و غم و اندیشه مردم بزد بیل کند بر تمامی
و مالک حکما بر مایان و نایم و خرابی دیوها و بیرون آمدن خلیج
بر پادشاهان و ضعف حال اهل دین و قتل و خون ریزی و جو غلیم
ملوک رعیت و بخت و محنت مردم و ستیاهی اخو کار پادشاهان
بر خون رنج طغیان کنند و ولایتها این شوند و مردم را از بس که

فصل یازدهم اگر درین ماه ستاره بسیار افتد و بیل کند بر پادشاهی
بزرگ شود و از آن جانب که ستاره افتد مردم آن دیار رنج
و محنت رسد از آنکه بیکانه و آخر کار بصلح انجامد و حال مردم
نیک گردد **فصل قیوم قریح** اگر درین ماه و بر اینجانب مشرق
پخته و بیل کند که در میان پادشاهان جنگ و حضرت افتد
و مردم بسیار از هر دو جانب کشته گردند و اگر در اینجانب
پخته و بیل کند بر مرگ پادشاه و قحطی تنگی باشد خاصه
در آن ولایت که او را پخته یعنی اگر در مغرب پخته و مصلی از صفا
گفته اند که بزرگ مرگ بین پادشاهان و بیرون آمدن خلیج
پادشاه بابل و باخ طغیان پادشاه را بود و چون در ولایت
مغرب پخته سال قحطی تنگی باشد و مردم پادشاهان بسیار
جانی که کشته بر حضرت رسد و بونا و رود **فصل سیم** اگر درین
ماه و بر اینجانب مشرق پخته و بیل کند که در ولایت مشرق مردم تجار
مال بسیار جمع کنند و اهل ضلالت را از هر جایی به جمع شوند از
هم برخواهد و باران بسیار بارد و اگر در اینجانب مغرب پخته

تا سه سال تا می و مکرک بسیار باشد و پنج تا سه سال بسیار باشد
 و درین سال مردم از وی در مضایق باشند و با خوارگی و صلاح
 اینجا مردمانی بسیار باشد **فصل هفتم** اگر درین ماه سرخی بکشد
 مشرق بپزند و لیس کنند بر دل تنگی مردم و از آتشی نرسد و بپزند
 و خیر مردم خاصه در اول ماه و اگر در آخر ماه بود بر رعیت پدید
 آید و شاد رود و اگر در جانب مغرب بپزند و لیس کنند و قی که نقش
 انور بود در ستان و سر ساحت باشد و برف و برف بسیار باشد
 و مردی بزرگ بر باد شاه عاصی شود و در ولایش بسیار جوانی کند
 و رعیت را از وی تنگی برسد **فصل هشتم** اگر درین ماه
 علامت عجب از آسمان بپدید آید و لیس کنند که درین سال مکرک
 بود و مردم را غم و اندوه و مضرت رسد اما عله و جومات
 فرادان بود و کسب و لایق بود خاصه در آخر سال **فصل نهم**
شخصی که از هوا بپزد اگر درین ماه شخصی از هوا بپزد و لیس
 کند بزرگ ملک و شاهی بزرگ و شش تنگی و لایق و تنگی طعام و نا
 امانی و راهها از روز دانه و راه زنان و بی کسی و بیوه و غم

اینک

اینکین بسیار بود **فصل دهم** اگر درین ماه رعد بپزد و لیس کنند
 بر صلاح حال مردم و خیر و برکت بسیار و اگر در وقت
 غریبین ماه ناقص انور بود و لیس کنند بر صلاح حال مردم و
 فرخانی سال و خود گنیم بسیار باشد و جومات در آن سال
فصل یازدهم اگر درین ماه مرق بسیار جبهه لیس کنند و لیس
 سال چهار با یکبار افت رسد و قتل و خون ریختن و قتل
 غارت بسیار باشد و مردم در غم و اندوه باشند و لیس
 کسب کمتر شود و طعام نیز در آن باشد و آخر صلاح پیدا
 شود **فصل بیستم** اگر درین ماه اترش از هوا بپزد و لیس کنند
 و بر جور و ظلم باد شاه بر رعیت و بزرگ بپزد و بزرگ بسیار
 و مخالفت ملوک و حقومت کردن با یکدیگر و نوبش و اندوه
 مردم **فصل بیست و یکم** اگر درین ماه باران سخت ببارد
 کسب و لیس کنند که مردم در آن سال خیر و راحت باشند
 و میوه و نباتات و گیاه در آن سال فراوان بود و مردم در آب
 و مسکنت باشد اما چهار با یکبار رسد **فصل بیست و دوم**

اگر درین ماه مکر کنند و دلیل کند بر بخش خون بسیار و مساعدت
 لشکر یان و شورش و اختلاف مردم و خرابی ارباب حیف و خلق
 با نازکانات از دزدان و راه زنان و نایابن ولایت **فصل**
سخ اگر درین ماه خاک و سرخ از هوا ببارد و دلیل کند بر ترس و بیم
 مردمان و تباهی و قحطی و خون ریزی بسیار در آن دیار و کشتی
 و نایابن حقایق **فصل** **زرق و کرم** اگر درین ماه وزق با کرم ببارد
 و دلیل کند بر نماندن بسیار و زیاده ای ارباب و نبات زمین
 فراوان باشد و مردم را کسب و منفعت باشد اما بگاری بریدند
فصل **بک** اگر درین ماه بک اندک شود و دلیل کند
 بر فساد و نماندن کارهای زنان بر مردان و حشوت
 و عداوت مردمان بر یکدیگر و برنجوری صوب خون سران
 و بر تان و صفای بسیار **فصل** **بک نعین** اگر درین ماه
 بک از زمین آید و دلیل کند که درین سال مواته اندک
 بک شود و مردم در غم و اندوه باشند و در آخر سال شکی
 و قحطی تمام بدید آید و اهل تجارت و احوال بدید از دزدان

با غریبین و عداوت از اید نمود و دلیل کند بر فرسخی سال و نوبت
 و ترس و بچ کردن مردم بسیار بود و اگر در وقت غریب ماه ناقص
 نمود بود و آنچه گفتیم در این ماه بود **فصل** **جستن برق بسیار**
 اگر درین ماه برق بسیار ببارد و دلیل کند که پادشاه مشرق سردی کند
 از لشکر یان خود بکشد و اگر از خورشیدین برق و باد از
 جانب مغرب ببارد و دلیل کند که سال فراخ و مبارک است و درین سال
 غله و حبوبات بسیار بود اما مردمان بارش و بر غیر کار بسیار
 شوند و درین سال زلزله بسیار بود و در آخر سال لغت و امان
 باشد و بهیچانند **فصل** **شک** اگر درین ماه
 انش از هوا برین آید و دلیل کند که درین سال جنگ و حشوت
 و غم و اندوه مردم آن ولایت و نیز دلیل کند که درین سال
 چهار بایان بسیار بکشد و در خشان میوه و آردا نماندند
فصل **یان سخت** اگر درین ماه باران سخت ببارد و دلیل کند بر اقبال
 و مبارکی سال و خیر و رحمت کسب مردم و بعضی از حکما گفته اند که درین
 سال هیچ ناخبری نه از قیامت و نه از شر پادشاه و نبات زمین بسیار

فصل در کتب پند اگر درین ماه مکر سخت مبارد و پس کینه براری
صوب و مرکب مانت قتل خون ریختن خاصه در زمین بابل و این
سال نیز زمین و باران بسیار باشد و بنامات فراوان باشد و پادشاه
بابل مدتی خط نماید **فصل در کتب پند** اگر درین ماه خاک سنج
بارد و پس کینه بر جری آرد حیف و رشتگی ولایت نماید
و غم و اندیشه مردم و بر جانی نیز و پس کینه کینه است زمین و جویها
مغش و درین سال مکر بود **فصل در کتب پند** اگر درین ماه دینق
یا کرم مبارد و پس کینه بر جری صوب چون هر سام و بر سام و از آن
و اینجه بدین ماند و مرکب چکان بابل و مردم را در پنج کس از کسب
وزدان و که زنان و یکی کسی مردم **فصل در کتب پند** اگر درین ماه بار
صوب از هوا بکشد آید و پس کینه از خواجه بر بادش و خیر آن
تا ماه حضرت پادشاه را باشد و از خواجه بسیار استل آن
فصل در کتب پند هواد پس کینه بر تابی سو باه آفت است
و زرع و مرکب جوی بابل و حضرت مردم با یکدیگر و جری آرد حیف
و زیان اهل حق درین سال **فصل در کتب پند** اگر درین ماه با سحر

نیل

و پس کینه بر جک و حضرت و فتنه و خون ریختن بسیار و غم و اندیشه
و استغنی ولایت و در مرستان سرمای صوب و دو ملک جوی بابل
باشد **فصل در کتب پند** اگر درین ماه با یک از زمین
شوند و پس کینه کینه تابستان سخت کرم باشد و آبهای رود کم گردد
و غم و اندیشه و طاعت مردم با یکدیگر و نیز و پس کینه کینه
از آن دیار ملک و ولایت استغنی گردد و درین ماه **فصل در کتب پند**
لرزه اگر درین ماه زمین بلرزد و پس کینه بابل و بابلان بسیار و مرکب
مردی بزرگ صاحب دولت و اگر زمین لرزه در آن کشت و در آن
مخط و موت جوی بابل و بعضی از خاک کشته آید و پس کینه کینه
و خون ریختن بسیار و زمین بابل و خواست و پس کینه کینه
و بار کشته شوند و اگر زمین لرزه بر پشت بود و پس کینه کینه
و ولایت فارس و بابل و کرای سخت و استغنی و غلبه مردم با یکدیگر
و اگر زمین لرزه مکر کینه کینه و ولایت فارس و بابل و کرای سخت
و زمین و فتنه باشد و پادشاه معرب کا بکشد و در جوی
و غمناک منظر گردد و اگر درین ماه زمین لرزه در سوم ماه بود

و لیل کند بر باران بسیار و بکای صعب بود درین سال **بایستک**
ماه ایام ماه مرگ بد آنکه ایام ماه می و یک روز بود جهام
 روز از آن منزلی طین برآید و زبانه فرو شود و ششم روز از
 وی غریب برآید و کلید فرو شود **فصل کوفت شمس** اگر درین ماه
 افتاب بکشد و لیل کند بر چترهای نو و خانه های عظیم
 که پیدا شود میوه از درخت فرو برزد و در ولایت خرابی
 و آشفتنی پیدا آید و اراجیف بسیار گویند و اگر افتاب
 بوقت کوفت سرخ بود و لیل کند بجنک منته و خون
 ریختن بسیار درین سال **فصل خوف** اگر درین ماه فرزند
 و لیل کند بر مرکب بسیار بر ولایت مانرس و بابل و قحطی
 و تشنگی بود و باران بسیار و میوه و مرغان و گیاهان
 بسیار میوه خاصه در ولایت کوستان و بعضی از
 حکما گفته اند که لیل کند بر ترس و آشفتنی و بکایها از
 صغرا و در ولایت مغرب جنگ و خون ریختن و مرگ بسیار
 و اگر بوقت خوف رنگ قرمسیافتی نه و لیل کند بر مرکب

فصل آرزو شمس اگر درین ماه آرزو افتاب بدید آید و لیل کند بر بسیار
 و زردان و راه زمان و شرف و فتنه و فساد در میان دهن و نیز و لیل کند
 که درین سال غم بایان بود و سرانجام کار رغبت نیک بود و بادشاه
 رعیت عدل و انصاف ورزد **فصل آرزو** اگر درین ماه آرزو فرمود
 آید و لیل کند بر جنگ و فتنه و خون ریختن بسیار و کای غم و بکایت
 رنج و اندیشه مردم از کرب و کرانی نزع و ناله ای ولایت **نصل**
ماه اگر درین ماه لیل را است بر آید و لیل کند بر باری مردم و
 لاغری و اگر یک جانب او بر خسته بود و لیل کند بر فراخی
 و آرزو نانی نزع و راحت خلق و اگر درین صفت که گفته ام تا زنی
 می روز بود و لیل کند که در آخر سال ترس و بیم باشد و اگر ماه
 تا زنی ناقص بود یعنی بیست و نه روز بود و لیل کند که بادشاه
 آن ولایت جای دیگر کند و بسیاری از شک و روی مکر بزند
 و بادشاه در محل خود باز آید و مکر درین سال عدا شود و محل
 خطر بود **فصل سماره** اگر درین ماه او را بی نب بدینند
 و لیل کند که ستاره بسیار افتد و نسکی طعام بود و درین ماه بادی غیب

زانی باشد و کسب و کار نکند **فصل امکان ستاره**
 اگر دین ماه ستاره بکار افتد و بیل کند که در میان اهل مغرب
 خجسته و جوب افتد و بیا مردم در آن جایگاه بیا
 کردند و اگر ستاره بزرگ افتد و بیل کند بر خجسته و لایت
 و اگر جیف **فصل قوس و قزح** اگر دین ماه و در جانب
 مشرق بپند و بیل کند بر کرب چهار یگان و بسیاری نباتات
 و نمائت بادشاهان بزرگ بمقام خویش و بکار کنند
 و اگر در جانب مغرب بپند و بیل کند بر نموده و بلاد شریفان
 و بکار و ظلم بادشاه بر رعیت و بسیاری ایران و بعضی از کائنات
 که بادشاه بر دشمنان خویش ظفر بپاید **فصل صحر** اگر این ماه
 در جانب مشرق بپند و بیل کند که درین سال غله و نبات
 زمین فراوان باشد و دشمنان شاه بران دوست شوند
 و باران بسیار بارد و اگر در جانب مغرب بپند و بیل کند
 درین سال بموالب بسیار باشد و باران بسیار بود **فصل سرفی**
امکان اگر دین ماه سرفی بجانب مشرق بپند و بیل کند بر ساری

نبات زمین و زیاده ای آنها خاصه در ولایت مشرق با خجسته و بیل کند
 بر آشنایی ولایت از دزدان و راه زنان و اگر بجانب مغرب
 بپند اینها که بستم بجانب مغرب و مصر باشد **فصل امشب**
 اگر از آسمان بپایند و بیل کند که بادشاه بزرگ کردی از جمله
 خدمتکاران خود را بکار کند و شکی و خطی بود و در هر دیار و نا
 بانی هم باشد **فصل ماه شمس** که از هوا بپایند اگر دین ماه بپند
 که شمس از هوا بپایند و بیل کند بر زمین لرزه و مرگ بسیاری مصیب
 و بیرون آمدن خوارج بر ملک قتل و خون ریزی و غم و اندیشه
 مردم و مصرت از کارگاران از حواریان و دزدان و کثرت اخبار
 از اجیف **فصل اگر بعد لغز** اگر دین ماه بعد از بیل کند بر غم
 باران بسیار و بارهای صیب خاصه در اول ماه و مرگ بسیار
 و خون ریزی و اگر در وقت بپندت ماه زاهد الود بود و بیل کند بر
 مرگ جمعی بایان و بسیاری موت و غله و طعام و اگر ماه ناقص
 الود بود و بیل کند بر بیماری صیب در سال آید و اگر بعد طعام بود و بیل
 کند بر مرگ و کشته شدن و بسیاری بارانها و از زانی زخمی و خود را بپایند

فصل از آسمان بیدارید اگر درین ماه یا نیک از آسمان شوند
 دلیل کند بر جنگ و خصومت و خون ریزی و کشتن و ستم و آزار
 مردم و مرگ مناجاة و آفت شود و یک کسی مردم نیز دلیل
 کند که درین سال باران بسیار بود **فصل از زمین**
 شوند اگر درین ماه یا نیک از زمین شوند دلیل کند که درین
 ملک جنگ و محاربه افتد و دران میان بهادری
 بزرگ ظاهر شود و در ولایت بسیار رفته و خرابی
 پیدا شود و مردم آبی در تنه ایشان باشد **فصل از زمین لرزه**
 اگر درین ماه زمین لرزه برود دلیل بود بر خصومت
 پادشاهان و نیز از جنگی ولایت و باران بسیار
 و مرگ جمیع پادشاهان و مرگ مناجات خاصه بجای نارس
 و دیرستان و اگر درین لرزه باشد بود دلیل کند بر مرگ
 کودکان و کاه و کوهست و بهم و ترس و از جنگی ولایت مایل
 و خراسان و بر دلیل کند که کودکان غفل است که با خطا
 شوند و اگر با زمین لرزه مکرر شود دلیل کند بر خصومت و شتم

و خون ریزی بسیار در میان مردم و در جنگ با دشمنی و مرگ ملک است
 و اگر با زمین لرزه مکرر شود دلیل کند بر خصومت و شتم و خون ریزی
 و بسیار در میان مردم و در جنگی شایع و مرگ ملک است
 و اگر با زمین لرزه در آنست که در آسمان پیدا شود دلیل کند که شاه
 بر دشمن ظفر باید و بهاری بسیار بود **باب در پهلای ماه**
حزیران منور رساد به آنکه ماه خزان می یک بود
 و سیم روز از آن منور در آن برای و قلب فرو شود و ششم
 از وی منور بر آید و شود فرو شود و جنگی که باشد که در وقت
 بر آمدن در آن اگر ابر بود و دلیل کند بر بسیاری میو با و جنگها
 و غل و در آن سال **فصل از کوفت** اگر درین ماه انبار
 بگیرد و دلیل کند بر مرگ مردمی بزرگ و اگر در وقت کوفت
 ریشنی افتاد تمام باشد دلیل کند که پادشاه آن ولایت
 ولایت دیگر رحلت کند و در آن ولایت منور باشد با حصول
 مراد **فصل از کوفت** اگر درین ماه کوفت گیرد و دلیل کند که شتم و زنی
 از کرمای تحت آفت رسد و پادشاه و از غایت مال هر ستانه

و پادشاه فرستاد و مردم را با هم آیدای صفای بسیار
چون یرقان و بهنای کرم و در ولایت معرب نشه و چون بکشتن
و با آن بسیار بار و بکشتن نهان کند و آرا حیف بسیار کند و چنان
از جانب کهستان ملک شود **فصل دهم** اگر درین ماه
انساب به یه آید و پس کند برنگم بسیار و اندوه رعیت از بی کسی
و کانی طعام و تر و پس کند که باران را از صنعت نباشد **فصل نهم**
قر اگر درین ماه و آید و قریب آید و پس کند برنگم باران بسیار و زیانی
ایسی روز خانه و چشمها و نیک رسن کشت فرزند و بیت
زین و پس کن خوار انگین کند و در دهن بزنگم بود و از
پادشاه و رعیت عدل انصاف رسد **فصل دهم** اگر درین
ماه طالع است بر آید و پس کند برنگی باران و آب جزو کار
و جاده و اگر کجی است از روزه بسته بود و پس کند برنگی باران اما غوا
بسیار بود و در کشت و صنعت باشد و بعضی از کاکه اند که در آن
سال در کشت بسیار بود **فصل یازدهم** اگر در این ماه
دلیل کند بر بیماری صفت و رسن ایم و در آن طرف و تر و پس کند

که پادشاه

که پادشاه برشته با غلبه کند و رعیت را بر سر و در غایت
بسیار بود و اگر در این ماه معرب باشد و پس کند که مردمان در آن
از آن غوغا کند و دست بر آرند و مال توانکار از اینبارت بر نه
و در ولایت فارس قحطی است که بود و در میان ملک اختلاف
افتد و با یکدیگر خصومت کند و پس کند و نعمت فراوان باشد
فصل یازدهم اگر درین ماه سار به بسیار افتد و پس کند
بر تنگی حال و مرکب چهار پایان و آفت میوه و کجی است
و بی کسی مردم و حضرت این تجارت و اگر سار بزرگ افتد
دلیل کند بر مرکب مردی بزرگ و سان ولایت که سار و نساوه
باشد **فصل بیستم** اگر در این ماه شرق پشته پادشاه
آن ولایت باشد و مردم در بلاد بر سر افتد و مرکب
پایان بسیار باشد و جو و کدو بسیار بود و توانکار آن مختصر
ملک شوند و دشمنان پادشاه متمرکزم کردند و اگر در این ماه
معرب پشته و پس کند بر جوانی آن ولایت و جنگ و خصوص
آن ملک و خون برکش و میان آن ملک و در ولایت فارس قحط

و تنگی بود **فصل و نهم در** اگر ویرا بجانب مشرق پینند
 و پس کنند که در آن ولایت مرکبها افتد و پادشاه مشرق
 شمری نوبه دست او رود و اگر بجانب مغرب پینند و پس کنند
 که مروری پادشاه آن ولایت عاصی شود و با قومی انبوه بجز
 وی روند و در میان رعیت اگر بحیف و اختلاف افتد
 و اگر پادشاه قوت یکرده و بنات زمین و سره فراوان بود
 و مرکب کنند آن باشد **فصل سومی که از آسمان بدید آید**
 اگر درین ماه سه رخ از جانب مشرق پینند و پس کنند بر آشتی
 و جنگ و خصومت با پادشاه مشرق یا یکدیگر و اگر از جانب
 و سرمای سخت و اگر در جانب جنوب پینند اینجمله حکیم که
 مغرب باشد **فصل هفتم که از آسمان بدید آید** اگر درین
 ماه عدلت عجب از آسمان بدید آید و پس کنند بر کمی طبع
 و گرانتری ز خنای و بی کسی مردم و مرکب جهان و پیمان و غم و اندیشه
 مردم از گران و تنگی سال و نا اطمینان ولایت و اهل تجارت را مضرت رسد
 از زردقان و راه زمان خاصه در اول سال **فصل نهم که از آسمان بدید آید**

اگر درین ماه

اگر درین ماه مانند شمشیری از آسمان بدید آید و پس کنند بر آشتی و جنگ
 و خصومت با دشمنان و تشویش میان مردم و پادشاه غنیمت
 در جنگ کشیده و نقصان رعیت درین سال بسیار واقع شود
فصل دهم که از آسمان بدید آید اگر درین ماه عدل بفرود و پس کنند بر ملک مروری
 بزرگ و فتنه و آشتی و ولایت و اگر عدل بفرود چنانکه مردم
 از ملک وی تبر کنند و پس کنند بر جنگ و فتنه و خون
 ریختن بسیار چنانکه مردم از شمشیر بگریزند و اگر بارعد
 بکشد و پس کنند بر فراخی سال و ارزانی نعمت و ترخا
 و طعام از زبان شود و اگر بوقت عزیدن رعد ماه زاید شود
 بود و پس کنند بر شتم و غضب ضایعی بر آن ولایت
 از فساد و بیعت اینان و اگر بوقت عزیدن ماه فاضل بود
 بود و پس کنند که اینجمله حکیم در سال آینده باشد **فصل دهم که از آسمان بدید آید**
برق اگر درین ماه برق بسیار بکشد و پس کنند بر آن کم بار و آب
 جسته و زرد خنای کم باشد و غله و بنات زمین کمتر باشد و مردم را
 کسب و معیشت کمتر شود و جزای را حیف بسیار بود و در سال دوم

خصوصیت بسیار بود **فصل نهم که از ماه دین ماه** و لیل که در
 و غدر کردن ملوک آن با یکدیگر بسیار که این که بکشت
 شوند و نه خماران کردند و مردم در غم و اندوه رسد **فصل دهم که**
اگر دین ماه بارود و لیل که در غم و اندوه رسد و خون ریختن بسیار
 و آشنایی و نایابی و لایت و کراتی نه خمار و توفیق و فساد هوا
 و بیماری **فصل یازدهم که اگر دین ماه خاک سیخ از هوا بارود**
 و لیل که در دین سال باران کم بارود و لیکن غم و جویت
 بسیار باشد و از باد است و بر عیت عدل و انصاف رسد
 و ایمنی باشد و کسب مردم بسیار بود اما سیخ بود **فصل دهم که**
 اگر دین ماه و زرق که گرم از هوا بارود و لیل که در غم و اندوه رسد
 و دین سال آفت رسد و نه خماران کردند و قحط و خشکی
 پیدا شود و مردم در غم و اندوه رسد و توفیق نشاند اگر دین نه خمار
 و کرب و کار کم باشد **فصل یازدهم که از ماه دین ماه** اگر دین ماه
 بخار از هوا آید و صعب بود و لیل که در غم و اندوه رسد و زرق و غم
 و کمی آب و نبات زمین و خرابی آری جیفه آشنایی و لایت

و خصوصیت باد شامان با یکدیگر و قطع راهها از دزدان و راه
 زمان **فصل هفتم که اگر دین ماه طلسمت پیدا بدید و لیل که در غم و اندوه رسد**
 با یکدیگر خصوصیت و محالست افتد و بسیار مردم در آن و بار بملک
 شوند و کراتی نه خمار پیدا بدید **فصل هشتم که اگر دین ماه باد**
 جعد و لیل که در دین سال زنگبار و نه خمار و توفیق و فساد هوا
 بود و از باد است مردم در غم و اندوه رسد و لیل که در غم و اندوه رسد
 شوند **فصل نهم که از ماه دین ماه** و لیل که در غم و اندوه رسد
 مناجات دانت میوای و کمی میشت و جنگ و خصوصیت
 شکریان اما دین سال ایران بسیار باشد **فصل دهم که**
دین ماه اگر دین ماه با یک از زمین شوند و لیل که در غم و اندوه رسد
 میوای و کمی نبات زمین و محالست باد شامان با یکدیگر و قحط
 و خون برخشند و نه خمار پیدا بدید و لیل که در غم و اندوه رسد
 شود و از اجف بسیار بود **فصل یازدهم که اگر دین ماه دین**
 بلرزد و لیل که در دین سال زنگبار و نه خمار و توفیق و فساد هوا
 واقع شود و در افغان شیرین مردم مملکت باطل خراب کرد

و اگر زمین لرزه شب بود دلیل کند که در آن دیار شهرهای بزرگ
خراب شود و بسیار کس از مغربان و خاصه آن بادشاه مملکت گزیده
و بادشاه نیز متوجهی شود و اگر درین ماه ماه تازی می روز تمام
باشد دلیل کند بر باران بسیار و ترس می مردم آن ولایت
و اگر ماه تازی بیست و نه روز بود دلیل کند که در ولایت فارس
بسیار جمع شوند و اگر زمین لرزه شود ماه تازی حرم باشد دلیل کند
باران در آن سال بسیار بار و غلّه و جو بابت بسیار بود و لیکن
در خزان مجوه دارا افت رسد و بادشاه آن ولایت شهر عظمی
از شهرها بیست و نه روز و نوبت بسیار که و العبد اعلم **باب**
دلیلهای همراه آذر بدانکه ماه تازی بیست و نه روز اول میوایم دیدیم
از وی زلزله بکاید و بلده فرو شود و بیست و نه روز میوایم
بیدارید و نوبت میوایم بدانکه حکای قهر میوایم از آمدن نم آید
از زمین اول تا اول ماه خزان بخرید بکوبد بیست و نه روز
این علم بخرید چنانست بیست و نه روز بخرید از شش بکوبد ماه تازی
تا شب بیست و نه روز بخرید بیست و نه روز از آسمان نند و میوایم

بکوبد

بسیار که در آن بیست و نه روز سال تمام باران بار و برف در آن
بسیار بکوبد بکوبد بسیار بکوبد در آن سال باران بسیار
و اگر اندک بکوبد در آن سال اندک بود و اگر در آن
از زمین نشود و در آن سال باران بسیار چنان دان که شب
بخرید بیست و نه روز از برای زمین و بیست و نه روز
از برای کافران اول است و هر ماهی از این قیاس باید تا اول ماه
خزان از زمین نگاه دارد که اگر بخرید بکوبد و بیست و نه روز
و اسانت و چون نمی بکوبد فتم کند از بیدار شدن نماز و بچین
بخرید بکوبد و بیست و نه روز از برای زمین بکوبد و بیست و نه روز
جو بکوبد و بیست و نه روز از اول ماه تازی بخرید بکوبد و بیست و نه روز
جو بکوبد و بیست و نه روز از اول ماه تازی بکوبد و بیست و نه روز
ان کاشته در روز بر آسمان را بکوبد تا انگاه که بیست و نه روز
بکوبد و چون شب بیست و نه روز از کاشته در روز آسمان بکوبد و بیست و نه روز
سازگان بر وی آید و با باد و روی نگاه کند و هر ماه از آن بیست و نه روز
در زمزمه بود و در روز بکوبد بدانکه سال آید ان چیز را بکوبد و بیست و نه روز

فصل در توجیه اگر دین ماه و در ایام جانب مشرق پدید دیکند
 بر بسیاری بنات زمین و جنگ و خصومت پادشاهان و امیران
 برنده و با خراج می کشد و در ولایت مغرب نایمی باشد **فصل در**
 اگر دین ماه و در ایام جانب مشرق پدید دیکند که پادشاهان و پادشاهان
 از دین خورشید و جلیل کنند و مردم در خیر و سلامت باشند
 دین سال موهو بار باشد و اگر در ایام جانب مغرب پدید دیکند
 که پادشاهان آن دنیا را یکدیگر حرب کنند و بسیار خون بریزند
 و با خراج می کشند و رعیت اسوده کرد **فصل در ایام آن** اگر دین
 ماه و در ایام جانب مشرق پدید دیکند که جنگ و فتنه خون کشین
 و ترس و بیم رعیت است که میان و اگر پدید که ماسته اتنی از جانب
 قتل می آید و پس کند بر قتل و کشتن و کشتن از خون و ترس
 و مناجات و در ولایت بلخستان و سال و ایامی پدید بود و اگر
 سرخ و جانب مغرب پدید دیکند که در میان است که مردم و جنگ
 جنگ و فتنه خون کشین بود و اگر طوفان و فتنه از سلاطین باشد
فصل در عادت اگر عادت عجب دین ماه از آسمان پدید آید

دین

دیکند که در ملک متحرک بزرگ و ستم کاری پادشاه و رعیت و کشتن
 زمین و بنات زمین دین سال و ایام **فصل در ایام آن**
 پدید آید اگر دین ماه و در ایام جانب مشرق پدید دیکند که جنگ
 و خصومت مردم با یکدیگر و غم و اندوه رعیت با کال و کشتن
 و دین سال و پادشاه آن ولایت ناک شود و رعیت و رعیت پدید
فصل در ایام آن اگر دین ماه و در ایام جانب مشرق پدید دیکند که پادشاهان و پادشاهان
 سال ناک کرد و در غلبه پادشاهان و اگر دین ماه و در ایام جانب مغرب
 دیکند که پادشاهان سخت سرد باشد و در ایام جانب مغرب
 و اگر دین ماه و در ایام جانب مغرب پدید دیکند که جنگ و فتنه خون کشین
 بران دنیا و ترس و بیم رعیت پدید که مردم و ترس از خون و کشتن
 و بلا و ترس و رعیت و پادشاهان غلبه و ترس از خون و کشتن
 و اگر ماه ناقص شود بود و ایامی که در سال آید بود **فصل در**
در اگر دین ماه و در ایام جانب مغرب پدید دیکند که پادشاهان و پادشاهان
 ناک شود و پادشاهان و ترس و بیم رعیت پدید که مردم و ترس از خون و کشتن
 بار و بنات زمین باشد و ترس از خون و کشتن **فصل در ایام آن**

و ناله ای و غم و اندوه و خسران اهل تجارت از دوران زنانه
فصل پنجم از زده اگر درین ماه زمین لرزه برود باشد و لیل کند
 مرکب بسیار ترش و بیم مردم آن ولایت و اگر بزمین لرزه برود
 و لیل کند که مردی بزرگ از آن دیار بپاک کرد و در آن دیار
 بسیار موصفا خواب کرد و مردم را سخت مشقت
 رسد اگر زمین لرزه به شب بود و لیل کند که پادشاه بپاک
 شود و در زمین با حاکم رفته و خون ریخت بسیار باشد
فصل ششم از بابت دیتهای ماه آبان یعنی آب
 ماه آب سی و یکروز بود و یازدهم از دی سپید و دوم نخل چهر
 بر آید و سده فرو شود و صحنای مردم در آمدن باران بخرم این علم
 چنانست که روز چهارم این ماه بابت و پنجم این ماه مرد روز
 ناز و بیک در آسمان نگاه کند اگر در بیدم این ماه در آسمان ناز
 شد به آنکه در اول ماه تیرین اول باران خواهد آمد و دیگر
 در خزان میوه در دنیا رسد اگر بر نیمه شب باشد
 نیمه نیمه ماه تیرین باران بار و اگر بر در سحرگاه میته بابا بار

بانی دارا الکلی که از
 این ماه سپید و دوم نخل چهر
 بر آید و سده فرو شود و صحنای مردم در آمدن باران بخرم این علم

دری که

و لیل کند که در خانه تیرین باران بار و اگر روز چهارم این ماه باشد نیمه
 بر در آسمان باشد و لیل کند که در ماه تیرین اول سحر باران ناز و اگر
 بسیار باشد و بسیار و لیل کند که باران بسیار بار و اگر در سحرگاه
 باران اندک بار و بهر ماهی دیگر تحریه چنین کند که گفته شد چنانکه از
 بهر ماه تیرین دوم تحریه شب نوازدهم و از بهر ماه کانون اول حرکت
 آن شب استیم بابت و پنجم این ماه بود و تیرین نگاه میدارد
 سان که نموده اند این تحریه سخت است و نموده دارد و الله اعلم
فصل هفتم از بابت آب اگر درین ماه آب است بکشد و لیل کند که در
 درک و خشکی و توبه و از بابت مردم از غله و نبات زمین بسیار
 باشد و نرختها میانه باشد و لیکن اهل تجارت را مضرت است
 از دوران و راه زنانه و ناله ای و از جیب باشد **فصل هفتم از بابت آب**
 و این ماه فو کیده و لیل کند که در آن دیار لشکر بکانه در آید و اهل
 بابل را ببرد از غله و جنگ و خون ریختن و بابت که بابل تیرین
 طغیان و دشمنان را بپاک کند و بعضی از حکما گفته اند که لیل کند بر باران
 و بر سببار و سرمای خشتان و فاد مردم خاصه بجای شام

جنگ و خون ریختن بسیار بود و آخرا پادشاه ظفر باده فزاد
ملک بسیار گفت **فصل دوازدهم** اگر دین ماه اعیان دایره کند
و لیل کند که در آن دوازدهمین سال ششگانه بود و مرکب چهار بایان
باشد و لیسکن زخما رتبان باشد و در میان رعیت جنگ
و خصومت بود **فصل دوازدهم** اگر دین ماه دایره قمر بداید
و لیل کند بر زبانه بی چهار بایان اهل محرابی را حال بد بود و بیهوشان
و مغناطیسی بکشد و خوب و نبات زمین فراوان باشد
و لیسکن در ولایت باشد **فصل دوازدهم** اگر دین ماه مال است
و لیل کند بر زبانه بی شاخ در خزان موده دارد و اگر پند که هر دو ماه
بهم برانده باشد و لیل کند بر قوط و شکی و قوت چهار بایان
و اگر ماه مال محرم بود و لیل کند بر موت پادشاه بزرگ و نزدیک کند
بر ترش و مردم دین سال **فصل سیزدهم** اگر دین ماه ویرا
بجانب مشرق پند و لیل کند بر موت پادشاه بزرگ و لیسکن
که دو پادشاه در عراق با یکدیگر خصومت کنند و لیسکن از لشکر بایان
کنند شوند و اگر بر این جانب پند و لیل کند در آن سال

از آن ماه

از آن شود و لیسکن بیا بر این فراوان باشد **فصل شانزدهم** اگر
دین ماه ستاره بسیار افتد و لیسکن بر موت پادشاه آن ولایت
و مخالفت و جنگ مردمان ولایت مخالفت و جنگ و لیسکن
از دزدان و راه زنان اما دین سال غلبه و حیوانات و نبات زمین
فراوان باشد **فصل هجدهم** اگر دین ماه و بر این جانب مشرق
و لیل کند که در ولایت مشرق قحط و شکی باشد و بیماریها در
او را بجانب مغرب پند و لیل کند بر فتنه بلاد و خصومت اهل
مغرب و نا امانی سکه **فصل هیجدهم** اگر دین ماه و بر این جانب مشرق
پند و لیل کند که در ولایت غرب جنگ و خصومت افتد و اگر
بجانب مغرب پند و لیل کند که دین سال بیکار و دوام مال
کرد و در ولایت خورشید تان سال ششگانه از سخنان
اراجیف و همه شجره با یکدیگر عداوت کند و خصومت میان
مردم پیداشد **فصل بیستم** و لیل کند بر بیماری
و موت بسیار و هم داندیشه و ترس و هم داندیشه و ششکی خاصه
ولایت بابل اگر شت و نبات زمین فراوان باشد **فصل بیستم**

و پیاپی حب و مری نرنگ از آن دیار پاک شود و درستان بخت
 آید و مردم در غم و اندیشه باشد از نایابی ولایت از دزدان و راه زمان
فصل پنجم و دلیل کند که باو شاکان ولایت بسیار دشمن است
 و در ولایتش بسیار خرابی کند و آخور باو شود و دشمن را متهم بر داند
 و در آن سال زمین لرزه بسیار باشد **فصل ششم** لرزه اگر درین ماه
 بروز لرزه و دلیل کند بر بیماری و مرگ بزرگان و آشفته گی و غم و اندیشه
 مردم و اگر در زمین لرزه رخ دهد و دلیل کند که درستان تحت محروم
 و در زمین لرزه و ما پس جنگ و خون ریزی بود و اگر زمین لرزه
 بر شیب بود و دلیل کند که درین سال طعام و نعمت بسیار باشد
 و بسیار دولت بزرگان و با خرج کثرت و نایابی از دزدان و راه زمان
 بود و عمارت بسیار بود **باب و دلیلهای آخر ماه**
المولود بدانکه ماه المولود سی روز بود و پنج روز از وی منزلت بر
 بر آید و سجد لاجبه فرو شود و روز نهم از وی صفره بر آید و در نهم
 فرو شود **فصل هفتم** اگر درین ماه دما بکشد و دلیل کند بر
 مرگ مری نرنگ و دلیل کند بر شکری بسیار که بخت شرف

و بیش از آن که در اینجا پاک شود و اگر نرنگ کوفت شود و دلیل
 کند که در ولایتها و جنگ و فتنه و خون ریزی بود **فصل هفتم** و دلیل کند بر
 صلاح رعیت و احوال ایشان و بسیاری نبات زمین و میوهها
 و نیز دلیل کند بر رون آمدن اهل خوارج و جنگ و فتنه و خون
 ریزی و در آخر طوفان و راه بود و بسیاری از خوارج کشته شود
 و بعضی از حکما گفت اندک که دلیل کند بر یکی از آن و آب شربت
 ولایت معرفت جنگ غلظت پیدا شود **فصل دهم** و دلیل کند
 که پادشاهی بزرگ در کشته شود و قتل و خون ریزی بسیار
 و ولایت آشفته شود و از سبب دزدان و راه زمان و زخمها
 گران کرد و با خوارج و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
فصل یازدهم و دلیل کند بر یکی از آن و آبهای خنجره و کار و میوههای
 و کشتههای بسیار شود و نبات زمین کم بود **فصل یازدهم** و دلیل
 کند بر بدستوری و سلامتی مردم و کشته شدن و فتنه و فتنه و فتنه
 پادشاه رعیت و اگر پادشاه مرد و سر راه هم راست بر آمده باشد
 و دلیل کند که کسی را بکشد و بکارت بود و زخمها از زمان شود **فصل شانزدهم**

جنب و لیل کند که در ولایت فارس جنگ خون بخشد
 خاصه بجانب مشرق بپندد اران کم بار و وف و بار
 میان مردم بود و اگر بجانب مغرب بپندد و لیل کند که در میان
 اهل فارس نبرست بپذیرند و بپارسان ایشان ملک شود
 و آخر بصلاح آید **فصل افادین سوره** و لیل کند که درین سال است
 چهار بکامان باشد و کشتیها بعضی غرق شود و دران دیار بادی
 بزرگ ملک کرد و در بجانب که سوره افادین ششم
 باشد **فصل قوس و قزح** خون و برادرین ماه بجانب مشرق بپندد
 و لیل کند که در ولایت فارس جنگ و غنم و خون بخشد و اگر
 بجانب مغرب بپندد و لیل کند بر بپاری میوه و خرباز وانی
 زخمها و نبات زمین گیاه و در مغرب جنگ و غنم باشد
فصل ظهور حرمه اگر درین ماه و بر بجانب مشرق بپندد
 و لیل کند که در میان مردم جنگ و غنم و خون بخشد و اگر
 و آخر بصلاح آید و اگر در بپاری مغرب بپندد و لیل کند که در
 سال بامان کم بار و مردم ان دیار بدست باشد **فصل سنی**

اگر در بجانب مشرق بپندد و لیل کند بر قحط و خشکی طعم
 و خون بخشد و اگر در ولایت مشرق و اگر بجانب مغرب بپندد
 و لیل کند که در بپاری در ولایت مغرب باشد و با خیر صلح
 و صلاح بدیده آید و بادشاهان بر دینت عدل و انصاف کنند
فصل طلائع و غروب و لیل کند که درین سال مردم بپارسان
 و برکت را از بادشاه برخی و سختی رسد و نیز و لیل کند
 که بادشاهی بزرگ و ان دیار بپارسان و درین سال بپارسان
 را امضرت رسد و در دانات و راه زمان الله اعلم

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی نبيه محمد و آله
 و اولاده الطیبین **البعد** این مختصر است و معرفت احکام اخلاقیات
 که اکثرا باید کرد و تحولات ایشان از بعضی صفت و شرف و عظمی
 و بجا سادت و خضوع و کسوفات و انچه از روی تقدیم و تأخیر
 از کلی و جوی و فواید دیگر که بعضی متعلق است به طالع مولود و محرم نام و

تقوی بحسب اصطلاح هر قوم که از کتب مداوله بخیر مثل محکم
و این مقالات کو شیخ و تقویم اهوریجان و روضه العجین و کمال المقدم
و انجیروانما و العبد المذنب الراجی الی رحمة الله العبد المذنب محمد
محمد الملقب بخیر انتخاب کرده و بجد دل تصدیق طایمان این فن
بسهولت مطلب حاصل شود و قرائات و احکامات بمنظومات
و دیگر نظرات جنبه عادت تلمیذ ما بود که متعنه آن این فن
جمع آورند این مختصر را بنام خود و همای خیر یاد کنند **شعر** یا ناظر
سکین الله رحمة علی المصون استغفر لضعفاته و اطلب
لنفسک من خیر تربید بها من بعد الذل غفرانا لکاتب
بیش از شروع در جداول معلوم باید کرد و تعریف قرائات و غیره
از احکام آن بدو که بول اکثر اصحاب قرائات را از برای غیر است
و موثرترین قرائات قرآن مشتمل بر اصل است و این قرآن چهار
نوع بود اعظم و اکبر و اوسط و اصغر **اعظم** و اکبر آن که در **ما قرآن**
اعظم آن بود که آن دو کوکب قرآن در حلقه تهنیت و می
دوازده بار و در نوره و منکشات وی سیزده بار و در اجزای منکشات

دوازده بار

دوازده بار و در سر طاق و منکشات وی سیزده بار و در اجزای منکشات
چون قرآن کند صد بجا قرآن بود در مدت دو هزار و شصت
هشت سال **ما قرآن اکبر** آن بود که در چهار منکشات قرآن کند
در مدت نهصد و شصت سال **ما قرآن اصغر** آن بود که چون قرآن
این دو کوکب در منکشات تا آن وقت که دیگر قرآن کند مدت
بیشتر یا کمتر تقریباً و در تین سالهای این قرائات اختلافی
است و فیضی دارد که این مختصر اقتضای آن نمیکند **اما احکام**
تلاوت چهار کاتبه یا **فرمانا اعظم است** آن بود که طوفانی واقع
شود که احوال عالم جنگی گردد و متغیر شود و ملتها و دولتها در گون شود
و کوکب هر سیر شود و سر سیر کرم سر شود و در با آسمان شود و
بیا آسمان دریا شود و عجایب و نوامید در عالم پیدا شود و آباد اینها و بر آن
کرد و در برانها آبادان شود و صورت مردم احوالی بجای آید و بحسن
مردمان و خط و صفت و رسم و آیین و طاعت و خورشید این شعر
کرد و از احوال فرمود و در چهار با آسمان و در محسن و طوبی و تنبیه
و مناسب صورت طالع قرآن کوکب منکشات و با نشان جبار شود و در طوبی

بزرگ کنند و کارهای قوی و درست این است آن برآید و این قرآن
درست است بماند تا قرآن اعظم و مکرر آن قرآن بقوی و دوزخ و شعله شود
سالست و قوی و دوزخ و نهصد و چهل سال شمسی تقریباً و تا پیش قرآن
اگر کسی که بعضی از احوال قریب و بعد از آن بدید و جمعی دعوی میبری
کنند و دین و تربیت نو بپند و چون قرار گیرد ان ملت و تربیت بماند
تا قرآن دیگر و بیشتر انایم مقادیر شوند و تقویت کند و بعضی از رسوم و قواعد
قرآن عظمی سالم بجا دارند و همچنین تغییر و تبدیلی سلاطین و حکام واقع
شود و ملک و دولت منقل شود و از خانه انی بجانانی و حواشی ابادان شود
و ابا و اینها خواب شود و صورت و لباس و خورشید و زمین و حیوانات
و اوضاعی جدا جدا شود و بعضی گویند که ان قرآن نصف قرآن
اعظم بود و بعضی گویند که ملکشان بود و مدت تا پیش این قرآن نیز
تا قرآنی دیگر باشد که بقوی و نهصد و شصت سال بود و بقوی و نهصد و شصت
سال تقریباً و دین مدت و چهل و شصت نفوس سلطنت کند تا پیش
قرآن افراطی بود که دولت را بگرد و در ملتها تغییر بود که تکیه
و تغییر شد و ملک و دولت از خانه انی بجانانی منقل شود و از غیب دمان

دین و ملت صاحب قرآن اکبر روند اما رسوم سلطنت و یا و پیش
بر مشخصی قرآن اوسط و کوچک است و درین قرآن نیز و پیش
بخش و غریب روی نماید و مردم را مثل و تکرار و جلای وطن بسیار است
و در این اطمینان و غیر تغییر پیدا شود و چنانچه بعضی منقح گردد
و مکرر شود و این قرآن را نیز نیمه قرآن اکبر بود مدت تا پیش و پیش
چهل سال و بقوی و است و چهل و شصت سال و در مدت و دوزخ و یا
سیر و نهصد و شصت سال که و الله اعلم تا پیش قرآن اصغر است که
و حکومت و ملک منقل شود از میان پدران و پسران و خویشان
و از ایشان بیرون نرود و در بعضی که دولت از خانه انی بجانانی دیگر کنند
بر شرط چند که این محل انحصاری تحریر آن نمیکند و بعضی بدل و بعضی محول
واقع شود و محاربه و مقاتله بسیار واقع شود و کربان و رطاب
جمع شوند و غزال و غیب امرا و دوزخ و ارباب مناصب بسیار واقع شود و
در سال اول مردم نهایت متوق و بر این آن اعمال است که و کربانی خطی
و بعضی انایم واقع شود که منسوب باشد باین و در کتب و طالع قرآن و برج
قرآن موت بزرگان بر نماند و بعضی مواضع از دانی باشد و طعم و تندی که

پیش بود باشد کم شود و این تاثیر است و نیز بحسب کسب و عمل
 و مدت تأثیر این قرآن بهر سال و تقریباً و بعد از این شروع
 در رقوم نمودیم **احکام قرآنات که اکثراً فصل در مثلند**
آنچه که از عمل حاصل می‌گردد و قول است قرآن ذره و حل
 و دلیل است بر سر هر وقت و بیماری زبان و دهن و لعل
 اهل طرب و سخن نگاهانی بی ریش و دوساری وضع حمل و
 حیض از نواج و نفوذ و نفوذش حلایع خاصه اهل اسلام و ملل
 و پیشانی ندیمان و تفاوت نرخیان و پیدایش ابرائی تیره
 و فساد بخار و آثار و امور و طرب و شایخ و اباب خاندان
 قدیم و صحرانشینان و کادی بازار ارفق و الب و غیره
 هوادادن کار و انما و اورون بنده و عاقر **قرآن عطا و نزل**
در مثلند مذکور دلیل است بر عنونت هوادادن و حال
 و میزان و اهل سیم و نوشتن مناهات و بر و کثرت ارجح
 و وزن و نفوس و رنج و زحمت محترمه و اهدن کار و انما و ملل
 بخار و باز کانی بی نش و محاسبه و مناظر و تقریر میان متفرقان

و نعل و فرار عان و ناستی عدول و ملازمان قضات و باد و بادن
 و رعد و برق و در وقت خود و فساد و گشت و نزع و تفاوت نرخیان
 و بیماری از نرخیان خاصه و ما خویا و امراض و مانی **قرآن منزلی**
و نزل در مثلند مذکور دلیل است بر خروج کسب و عمل
 و مدت سخن گوشت و انحال دولت از خاندانی بخاندانی و فرق
 مردم سنده و زود مایه و نفوذ و نفوذش حکام و اکابر و اشراف و مدعی
 و تفاوت نرخیان بیماری ملل و تغییر و تبدل بعضی ملات و پیدایش
 سلاطین و حکام عادل و مسوری مساجد و مدارس و نشه و نفوذش و کسب
 و پیشانی تأثیر و رجعت مشرق بعضی از اندیم اول و دوم و مثل ای
قرآن منزلی و نزل در مثلند مذکور دلیل است بر نفوذش و نفوذش
 و کسب و عمل و بیماری مجاری و زکرت و دمان و ساختن و پیدایش
 و موضع و موت اکابر و ملل محاربت ایشان و غارت و بیخون خاست
 و کوه و بامانها و میان اشام و نقصان بارش و زون و در قلب ملل
 خاطر سلاطین و امرا و اهل دولت و ظلم حکام و دار و نیکان و کد و در قاطر
 سلاطین و امرا و اهل کار و تغییر و تبدل و مانی و خوف و کسب و نعلایق خاصه

رسا و دانه بین و فاسد شدن خون در امره که گشایین با هم
 مشرق و بعضی از اینم اول و سوم بطور آید و باید علم **احکام قریات**
که کتب با نزل در مسئله خالی کران نور و سید و جدی است اما قرآن
مشرقی و نزل و سید است بر ترقی حال الباب خاکند انبای قدیم و قدیم
 ضیاع و عتار و قوت حال مشیخ و سادات رسا و صحرا شینان
 و فرخی اطو و بسیاری زرافت و عتارت و اشغال ملک و عدله و حیف
 و لرزه و توسط بارندگی و فساد بعضی نباتات و اخلاص بود و سید
 و بارهای دانه و پدید شدن رسای نو و اینم مجد و ادعای انبای شریان
 و جنوب و اینم اول و **قرآن من نور نزل در مسئله مذکوره** دلیل است
 بر سر کردانی و بد حالیشان گریان و امر اول سید و کجاست
 بسیاری ظلم و قوت گرفتن ستمکاران و گرفتاری دزدان و لوط
 راه زنان و بیماریهای مخوف و جرح و بریدن اعضا و قتل
 ناحق و فتنه و شورش و خون و حرب و مصا و نوکران و موت اکابر
 و خوف و هراس از صحرا شینان و اینم اول و جلال و کمال و
 فساد انجمن و انار و نباتات و پدید آمدن و پدید آمدن

قلم اول و سوم از قوت نعل آید **قرآن زهر و نزل در مسئله**
مذکوره و احکام آن دلیل است بر رخ و شقت خاتمان و بد حالی
 خاندان و اروای سیدان و وسواری و وضع حمل و سازگاری از و باج
 و بخت مشیخ و پنج و فرج بران و زانان و فساد دیوه و نبات و پنهان
 و سر و وقت و ابر و تاریکی و عوارضان و بارندگی و کساد و بار و عطر
 و از زانی افت و البسه و اندوه و عذاب و عذرت آب و هوا و غلبه انبای
 و اینم پنجم و او را بایجان بود **قرآن عظام و نزل و احکام آن**
مذکوره دلیل است بر نفوذ و توفیق و بیماری اهل قلم و صاحبان و خطا و
 معانیات اطبا و احکام و نجومی و زحمت تجار و وکلا و نفوذ و تحریف و فتنه و جبه
 و کدر و بعضی مواضع و کثرت ارجیف و نعت و درون و فانی و اینم اول
 و مهم کار و اینان و خریدن و عود و حش و ضیاع و عتار و بیماری اطفال و
 کشت و کساد و بار و کتاب و توفیر و هوا و سرما و باد و باران و وقت ناکاه
 و گرفتاری و درون انجمن و اینم اول و سوم بود و اینم علم **احکام قریات**
که کتب با نزل در مسئله هوایی کران و نزل در مسئله
و دلواست قرآن مشرقی و نزل دلیل است بر قوت حال آب و بن

و دیانت در مردم و قوت دین اسلام و میل بر مکان و اثر
برینت و نکاح و شادی علمی و قضاة و نوکران و راستی میان
مردم و داد حکم و اجابت دعا و اعتدال هوا و عذریستی حلالی
و خراخی الطعم و میل کجرات و صدقات و رسیدن مسافران از اطراف
و امداد **قرآن عطار و مثنوی در شش بند کرد و دلیل است**
بر رونق کار در اینان و مخیر و دهر آن و مقربان و تجارت و راستی
و امانت و در عدول و امان کار و انما و بسیار سی و مثنوی و معالمت
با منتقت و ارزانی و خراخی الطعم و راست امدت معالجات ابله و حکام
بخوشی و کشتن سخنی حق و رونق اسلام و امدت اخبار راست و اعتدال
هوا و رونق کار و بی نقاشان و امداد **احکام قرائات**
کتاب مثنوی و ششده خاکی آن نور کسیند و جدی است
قرآن مریخ و مثنوی و ششده خاکی و دلیل است بر فتنه و نفوذ
میان بر مکان و طلال و نکبت معارف و ابد و قضاة و وزرا و از حیف
و فدا و بخار و بی هوا و اوقت هر زواعت خاص از جمله و باری
از کجی و جنت کی و قوت ارباب سلاح و طلال و زرا و نوکران از امداد

در بیان

و از غنای و بر طلال و ثمنان رسد **زحل و ششم طالع** در کارهای
بسیار برود و بعضی از مالش برین آید و رنج بسیار کند و از جهت نیکان
نفس بر دو از فضائی و سفر نفعات بنده اما از نیکان نفع باید **زحل**
و ششم طالع در ویش بود و فرزندانش را مکر و بی سواد و از هر جنب
سخنان بد شود و کار او را بسندید و از نفع و نکاح کم کند و از کجی از ان
طال از جهت بنده و بتر سران بود که زحل در ان خانه غریب بود **و چون**
زحل و ششم طالع بود و قناعت بسیار کند و دشمنش عمر و میان
او و خیرش از خشت افتد و کارهای بکند و در عزت منفعت بنده
و از تجارت و دوستان و از غایب و براهی خرم شود **و زحل و ششم طالع**
در علم نجوم و فلسف جبهه کند و خوابهای درست بنده و میان او زمان غفلت
افتد و سفر کند و مالش بوجهی ناپسندید تلف شود و دهم و دوازده
غالب است **زحل و دهم طالع** با مکران مخالفت کند و صید و دست دارد
و بد نش از آئین رستمی رسد و از خای پیچید اما بساکنت باند و از رزق
و عمارت نفع باید و اگر سدی و ناظر بود در عیال تنگی کند **و زحل و دهم**
بود و طرب دوست دارد و در بن و آب و املاک نیست از و نوکران شود و بعضی

دوستان بروی سبب برند و بر بند و غمی و نقصان باشند و اگر سدی
 با و ناظر بود بزرگ و متور گردد **در اول طالع** بر دو نفر خطا یابد
 و از مال و خدمتکار زبان ببندد و دروغ گوی بود و در سرکاری کسر کند
 تمام کرد و در کار با پیشانی برود بازماند در مخالفت افتد و از حق
 کایش نیکو شود **احکام مثنوی در خانای طالع چون مثنوی**
در اول طالع بخت زنمکانی مراد که زنده و خوش خوی بود و با بزرگان
 و اشراف مخالفت کند و مرتبه زیاده شود و با مردم غریب بپوشد
 و گاهی بسندید کند و از خویش بی و برادران بگشاید و با اعیان
مثنوی در دوم طالع صاحب طالع بهره ایستد و مرد باید و از
 و بند و برستان رخ چند و با و زرا و سادات و اشراف مخالفت کند و مال
 بسیار است آورد و کرم و بخشند بود و اگر مثنوی این خانه بود
مثنوی در سوم طالع در دین و صلاح کوشد و حکم مزاج بود و گاهی با
 و نیکم بود و با برادران و خویشان مثنوی باید و سخن حق گوید پس
 و صاحب دینست و با و نا باشد **مثنوی در چهارم طالع** ارضایی همان
 چیزی بوی رسد و از عمارت و زراعت و تجارت منفی یابد و کارهای

نیکو کند و در اکثر اوقات کارش بر او باشد و مغرور محترم بود و از بزرگان
 منفی یابد **مثنوی در پنجم طالع** مالش بیخاید و از فرزندان خوشی باشد
 و از پدید و کتخه خرم شود اما ناگاه از جانب فرزندان رحمتی بوی شد
 و بر آفت رسد و خبر بپوشد آن از آنان گوید **مثنوی در ششم طالع**
 شوهر بی حال بود و اسلحه اوست دارد و از زمان و فرزندان منفی
 و مال با و بر زبان آرد و از مال بریده رسد کرد و رحمتی که پیدا کند بجز
 آسانی نکند **مثنوی در هفتم طالع** زنی بلند قد است و است بسیار
 و از زن کمتر نماید و دوستان زیادد کند و دشمنان مغرور کرد و بدنام
 و اگر مثنوی در این خانه بد حال بود میان او و زمان مخالفت افتد
مثنوی در هشتم طالع از مال مردگان و موقوفات ناپدید میزدانند
 و قسم و بر و دروغ بسیار بنهند و سخن بگری برون گوی و در مالش
 زمان و خصان تلف شود **مثنوی در نهم طالع** مغرور بسیار کند و ناپدید
 تمام نماید و دروغ بپاشد و با بزرگان مخالفت کند و دست اغیاب
 و این آرد بود و سخن منقول بود و در علم ظاهر کوشد و در مثنوی این خانه
 غریب بود و در آبهای نشسته **مثنوی در دهم طالع** با بزرگان مغرور

مخالفت کند و مشتری باید اما نقصان در مالش واقع شود و مشتری
و اسباب بدست آرد و از شرکت نماید و بپند و مهور کرد و بزرگ
مست بود **مشتری در بار نفع طالع** از دوستان خرم شود و او را
دوست بچیت بسیار باشد و زن کند و فرزندان آید و از بزرگ
خرم شود و مال مست او کند و بزرگان مخالفت کند و از بیماری و صحت
مشتری در بار نفع طالع بعضی بوی و نمی گشتند و بزرگان رنج
او باشند اما طفره نیابند و خوشش از دخل زیاد بود و سودش
واقع شود و غنم بسیار برسد و از صحبت معارف و اثرات محرز باشد
اصطلاح میخ در خانه های طالع چون میخ در راه طالع
کی در راه از اشراف و از اعیان افقی بوی رسد و با مردم بی سببی
منازعت کند و بی داینت باشد و زود خشم گیرد و سخت دل
و تند مزاج و سخت سخن باشد و با زنان مخالفت کند و مثل و خوش
واقع شود **میخ در دویم طالع** میان بزرگان غمازی کند و چشمت
و مال هر دو تلف کند و اندک بکین برده باشد که زود بوی افتد و اعمال
در مثال جبر قیام نماید و با مردم لشکری شریز مخالفت کند **میخ در دویم طالع**

بجو گشتن میخ و در میان او برادران و خویش و گشتن میخ
و چیت و کوب بسیار کند و بدی بزرگان کند و منکرند و نماید و آتش
کشته بود **میخ در چهارم طالع** علی یا جراتی بوی رسد و از بیماری
و از سیاه زخمی بوی رسد و مالش زیان شود و از بزرگان و دشمنی
او را بود و از اعمال و مثال نقصان بپند و خفوت و زود **میخ در پنجم طالع**
طالع از خسته و فرزندان غنی بوی رسد و علی از جرات پیدا کند و از بزرگان
بیماری و زخم و جرات کشته و با اهل خویش می کشد و زود کار
کند و از راه تجارت سود کند **میخ در ششم طالع** از بیماری
و علی پیدا کند و از بزرگان و خد و مکار نفع یابد و کار آرا بکند و
رسد و بیماری سخت پیدا کند و از جرات و جرات و غیور
و با مردم منفعت صحبت دارد و مخالفت کند و اندک **میخ در هفتم طالع**
طالع در کار با دشمنان بود و منفعت و از بزرگان بود و از آتش هم بود
که او را زخمی رسد و با زنان و فرزندان مخالفت کند و از بزرگان سود
کند و از دشمنان نیکی بیند و از خویش ن طلال بیند **میخ در هشتم طالع**
طالع رنج و تنب بسیار کند و منافات کند و دشمن بسیار باشد

اما طهر او را بود از آنست که از این زبان بوی رسد و گاهی ناله کند
 قیام نماید و دروغ گوید و در آخر انهای صبحش روی نماید **در پنجم**
طالع مثل و تحول نماید بسیار کند و بر خشم و شد مزاج بود و از نیت
 نفع بپند و بر دشمن نیز دزد کرد و با درایت آن بکرمت که در اغماش
 نصانی و ضلای چند **در ششم طالع** با امر است که آن مخالف کند
 و با عال و شغال حکام مشغول شود و اهل بیت او را کرده می رسد و باطن بود
 زمان و گاهی بی با پسندین و خدمت بسیار کند و بجهت و منفک بود **در هفتم**
در بار هفتم طالع مال بسیار است او را و از زبان خود دو بار نجات
 گوید و دوستی بسیار میان کند با عال سلطان مشغول شود و از
 خویش آن نیت بر دود و کار با مجد و ساعی باشد **در هشتم**
در نهم طالع خدمت بسیار کند و اکثر طفر باید و از نیت که آن غم
 برود و طلب رتی و نیت بود و در بند ابر او وقت مردم باشد و نیت
 سخن و در نظر مردم بایست باشد **احکام اعیان در موط طالع**
چون اعیان مال طالع باشد ر قوی زمان و بعد و پیش
 فزون گردد و از عمل ملک و حکام نفع یابد و موقوف و منور گردد و اگر اعیان
 در آن خانه قوی باشد نای عمارت کند اما بوی دروغ و نیت

بزرگ

و تعب کشد و سگفت **افتاب در دهم طالع** نماز برده و برود
 جزا حق و انقی بوی است و در ششم با در شکم با از غایب نیست و از رنگ
 او را کرده و مال در وجه خیر صرف کند و نیت و دوست دارد **افتاب**
در یازدهم طالع مردم سخن او قبول کند و پذیرفت و از نیت و از نیت زمان غم
 برود و با بزرگان منافست کند و کارهای نیک است او بر آید و بر بزرگان
 و خویش آن بزرگی است **افتاب در چهارم طالع** عمارت بسیار کند
 و با بزرگان مخالف کند و از زن و فرزند خشم کرد و بعضی خویش آن
 کرده می رسد و کار و احوال بسیار بد بود و نیت باشد
افتاب در پنجم طالع بزرگان او را اگر ارمی دارند و قدش شریف نماید
 و فرزندانش را اگر ایتی رسد و تا اعیان در بن خانه بود و کارش نیت
 کند و از حکام بدید و نیت باید **افتاب در ششم طالع** خشم بسیار کرد
 و در بن بود و عتدش نفعان کند و عتقی بر سر و عتق بیاید و از
 بندگان اگر ایتی بیند و سودایی مزاج بود **افتاب در هفتم طالع**
 مال نیست او را و قدش بسیار فرزند او است او را اگر اعیان در بن
 خانه نیت بود و عتق بسیار پیدا کند و از وی در نیت و اندیش نیت

و قصه است و رزد **افتاب** **هشتم طالع** از بلندی با آنچه بیا
 پیفتند و در دل پیدا کنند و سوخته و در راه نرفته بپند و الهی بوی
 رسد و بیماری گشت و خوف بسیار در شتر باشد و از بیماری
 بدتر شود **افتاب** **نهم طالع** بزرگان او را اگر می دارند
 و از غفلت و غیبت بپایند و از بنا و تجارت کنند و از قریب که اهریت
 بپند و در دشمنان ظفر باید و دست اعتقاد بود و در کارها مجید باشد **افتاب**
دهم طالع قدرش می خواند و بپایند و بزرگان او کسی که زنگوبی
 باید و کارهای بسند و بپایند و در سفر و مشور کرد و بزرگی و حکمت خلد
 و اگر **افتاب** خوشحال بود بر قوی می گشت **افتاب** **یازدهم طالع**
 از زن و فرزند و برادر و خواهر خرم کرد و بیضط مال و بسیار مشغول
 بود و از دشمنان فری بپند و هر چه امید بپند حاصل آید و بزرگان او
 دوستی و شغف نمایند **افتاب** **دوازدهم طالع** از جرات
 و التماس بوی کرده و سر و از او در پیر میشت بپند و در شکاری
 کند و از بزرگان نماید و بپند و از دشمنان مخوف بود و در صورت مطلوب
 بود و بزرگان قصد می کنند **احکام** **نهم** در خانه های طالع **جول**

در طالع کمی بود و خواهرین بزرگ دست ای شوند و جامهای بازیست بپند
 بسیار خواهد بود و پیوسته خرم باشد و رحیم دل بود و منازعت کم بود
 و با مردم بلطف و در کار گذراند **نهم** **دویم طالع** مال خود را بپایند
 کنند و سخاوت و دست دارد و تجارت مشغول شود و سخاوت
 گوید و زنی را فریب دهد و با مردم مختلط بود و کار بپایند که باقیست
 و عطایات مثل داشته باشد **نهم** **دویم طالع** قدرش افزون
 کرد و خرم بود و کتاب اسباب ان و علم نجوم دوست دارد و بپایند
 بسیار باشند و ضایع و اعتبار بدست آورد و از خویش آن و خواهر آن
 منفعت نمایند **نهم** **دویم طالع** با غلبه تن بدست آورد و بپایند
 مختلط بود و از خویش آن علم بپند و مثل و تحویل کند و زنان برادر
 پدر را آرد بود و عاقبت کارش بسند بود و مقصد اطلاق بپایند
نهم **دویم طالع** از تجارت سود کند و از جانب زنان کینه و بدینه
 و بزرگان خرم شود و با خویشان مخالط کند و اگر از نهم بد حال بود و از
 زنان و مجوسان نقصان و طلاق بپند **نهم** **دویم طالع** با بستان
 و از بستانعت کند و بکاح راغب بود و از جهت زنان غم خور علی

پیدا کنند و با کیزان وزیرستان مخالطه کند و صحبت دارد **زهره**
در نهم طالع کار زنان و فرزندانش مختلف بود و در شش کار
 کرد و محیل بود و دروغ بسیار گوید و سو کند بر غلب بود و روی
 نعت بندند و با بل و در شکار کردن و از مراثی نفع بیند **زهره**
در ششم طالع جرات بسیار کند و اندوکیدن بود و بخت
 بسیار کند و با دوستان و خویشان زید و رز و به دل باشد و غلب
 بسیار خورد و مختلف آن نماید که است و از مراثی و در نهم بهر باید
 امانت کند و در حیم دل بود و از مال زنان نفع بیند **زهره در نهم طالع**
 از بخت علم بخ و نعت بر دو خوابهای کوناگون بیند و سو کند و مالش
 ضایع گردد و بسبب غلبت از سفر نفع بیند و خوش خلق و سبک روح
 باشد و دست اعتقاد و خوابی که بیند غلبت راست باشد **زهره در نهم**
طالع قدر و رفت بهر باید و ثروت و دست دارد و کارهای بلند بر
 بود و قوی از وی خرم شوند و بزرگان و برادر است از او و با اهل بیت
 و دوستان بگویند که از او زیاد رخصی نماید بیند **زهره در نهم طالع**
 قدر و ثروت و مال و زینت فردن کرد و دوا و آن بسیار بود و دوستان

صادق

صادق و بهر چه امید بهر داسانی بدست آرد و با بکر که مصلحت کند
 خطر یا بد و زینت و شکفت و دست دارد **زهره در نهم طالع**
 از بخت مال و زن و فرزندان هم بود و کارهای بنیادی کند و سو کند
 و غلبت و از بخت بهر کند و از در چشم هم بود و با زنان مصروفست
 و رز و مردم بسبب زنان با وی دشمن شوند و از چند پای نفع بیند
احکام عطارد در زمانهای طالع خون عطارد در اول طالع که بود
 با حکم و شهادت لیل قدم مصاحبت کند و از علم بهر دست بود و از
 تجارت سود کند و بهر زبان و نفع بیند و نماند و نعت بسیار
 و علی در هر یک کند و نقل و تحویش و نفع شود و کارهای بزرگ کند
عطارد در دوم طالع بسیار گوید و خطوط بهر و بزرگ بود و از
 کاری مصفت معاصر کند و از بخت فرزندان علم نزد بزرگان
 که آتی دارند و از چند و زینت نفع باید و تجارت کند و اگر از خانه
 خویشی بود از آن نفع باید **عطارد در سوم طالع** از علم حکم خود
 بهر دست باشد و از شرکت سود کند و با بزرگان و علم مصاحبت میکند
 و سخنان با صواب گوید و از جای نشیند و کس از بدند و اجدی که در شهر

حاصل شود و با از با بکوه کند و بر کند عطار و چهارم طالع
خصومت و رز و میان او بود و برادران بخت و انجاء و ما بدست
بنامی پیدا کند و صفتی مختلف آموزد و اغارت نایب
برنجوم دهند سیم یا موز و قد رش فزون کرد و با اعمال و مثال
و یو الی نیت نماید عطار و برنج طالع از پیر و تجارت
ناید و باید و برنجوم و پیر سیم یا موز و قد رش فزون کرد و با زمان
مخالط کند و بر دشمنان ظفر یابد و با آرد و پیر سیم کی کرد و پیر
و نید ما مصیبت کند عطار و در ششم طالع چشم علی بدست
و از گوش و کلو رفت و پیر و از وی دزدی کند و سیم بود و گوشت
در رفع بسیار حوزد و از خونید و در وقت نفع باید و از ضد نگاردان
ملال و نیت باید عطار و در نهم طالع قدر و علمش افزون کرد
و صاحب رای و تیر بود و با زمان کنایت کند و مخالطت با
کیزان و عذمان کند و خشم گین بود و از آن سب زخم پند از
شرکت بود پند عطار و در دهم طالع علت و زخم بسیار
رود و مرض و سردی پند و در کار غیر زیاده و در صلاح گوشت

دینی

و ناموس و دو در نیت طالع دهم در دهم طالع
و با دشمنان معارض کند و از جهات گمان ناید و عاقبت دشمنان
دوست شوند و در اعتقادش خلی و نصای باشد و از پنهانی اطلال
خاطر آورد و از جهات پای نیت پند احکام و نیت و رضای
طالع چون نیت و طالع کمی بود و مال زمان او کرد و کی سیمی
علم بود و قوی بودی سید رند و نیت پند و از آن نصای و طالع پند
و بی عرض کرد و نیت و طالع بود و در آن کوی باشد و شش
زخمی رسد و چندی نایب سید پند و مجمل و فر پند بود و از آن
و از بود نیت و در دهم طالع از وی دزدی کند و مالش نیت
و لیستی از به دست او رد و ممکن بود و مال بی موقع خرج کند
و با عال نایب پند و قیام نماید و با مردم سله حایر مصیبت کند
و اکثر اوقات شکست بود و در حریص و جد باشد و از احوال
خود راضی نباشد نیت و یوم طالع از بهادران و خلی
و خیزان نصای پند و در کار با پنهانی بود و برکت شش و نیت
خود و متحرک و منف بود نیت و چهارم طالع با پنهانی

و اکثر اوقات بواسطه مقام و املاک محزون باشد و از ضیاع
 نشان بیند و از پروردگار فرستاده و مخالف او شود و اندر نهایی باطل کند
 و بدگوی و بیعت کند باینکه و کار و شغلش بریشان و بسته باشد
ذنب و ریخ طالع از جانب فرزندان و دوستان منورست
 و خدای دروغ گوید و عقبتاری کند بدان سبب در قیامت
 افتد و اکثر اوقات متروک باشد اما از بدکان دشت گردان
 رخ یابد و از مردم دون و ستم پدید و تخته رسد **ذنب**
ششم طالع علی در جایگاه بیگانه و بیماری و بکلی
 بهم رسد و در اذیت و بدکان و زید وستان از روی
 بگریزند و مالش بدزدند و دروغ گوئی بود و از عارضه نسی
 و دشمنان رنجت بیند اما قرآنی بخت با ساقی که زانند **ذنب**
در هفتم طالع با زنان به اصل جیتر صحبت دارد و جمع شود و از آن
 جهت غم و تفرقه بیند و دشمنانی برود و از شرکت نشان و طلال
 و فرزندان را افشای رسد و از کینه صبا را افشای نباشد و از خفت
 کردن باز رنجت و تفرقه بیند و اعلی بیت او را افت رسد **ذنب** **ششم**

طالع شوکت و طلال نام و در راه از دزدان نقصان و رنجت
 و در طاعت کامل بود و خدا بیکای شغفه بیند و نه هیچ
 داشته باشد و بی بک بود و در کار با پیشانی برود
 و اندر نسی که بود **ذنب و ریخ طالع** افشای بد و رسد
 ملاک ادب و بجاری ذلیل و بی همز کرد و غم و غماز بود
 و بر چرخ نماید غیران بود و بدخوی و بد خلق باشد و از بد و
 تفرقه بیند و محروک و منترم باشد و در مالش نقصان افتد
ذنب و ریخ طالع مالش تلف شود و بدنام گردد و با طلال
 پسندیده بتمام نماید و از بزرگان منترم باشد و طلال نام
 و از عمل بزرگان در قیامت و ریخ افتد و اعمال و دشمنان
 و بد اصطلان بود و غم و طبع باشد **ذنب و ریخ طالع**
 با مردم خصومت و رز و دوستی با مردم و دن ستم کند و از بزرگان
 و صحبت ایشان محترماند و سخن جن و عمار باشد و کن
 بد و اعتماد نباشد و بهر چه امید بد و در آن نقصان واقع شود
 و در کار با منزل کند **ذنب و ریخ طالع** از دشمنان بد

مکروبی است و متعرض مینویس باشد و از چهار پایان برضای
پسند ذکر و اندیشه های باطل کند و بروی حسد برزند و دشمنی
اکثر مردم منفرد به اصل باشد **احکام ذوق ناله در سحر** حکما
کنند آنکه ذوق ناله بر مثال سراسر آدمی باشد که از و چون کینه
آتش بدیده اند و ذوق ناله ستار باشد که از احوست
دور باشد و از هر طریقی که در بنال او بود از اینجا خبر دهد
ان جانب عزاب شود و هر ایست این صواب و غلبه در هیچ
طایفه نشود و در هر برچی که باشد حکمی دارد و چنانکه در بن تو کینه
حل در شرف و با و بیماری در معوب نشکی و حربه مشه
نور در مشرق و با و بیماری در معوب خط و نشکی **خورد**
در مشرق و پای زمان در معوب و نشه و نشویش **سرطان**
در مشرق نوزده ترکان در معوب کثرت **مار** در مشرق
طلال و رخت و در معوب طلال بیماری **سبزه** در مشرق طلال
در معوب مشه و نشویش **مزان** در مشرق غرت اطعمه در معوب
مخاربه آن **غوت** در مشرق زلزله دما ایمنی در معوب نشی و غور

فول

فول در مشرق طعام عزیز گردد و در معوب نایاب می باشد
در مشرق فساد بسیار و در معوب تحوط دما ایمنی **دلو** در مشرق
خروج خون **ج** و در معوب ناله منفردان **حوت** در مشرق رنج
و بیماری در معوب و با و طالعون **منوبات** که **اکبر من کل**
الوجه **زقل** که او را کیوان پیر گویند سرد و خشک و سیاه
روزی بر کوش راست و دو سال و نیم در هر برج آهن دوازدهم
ششم جهود بخش **مرج** که او را لدام گویند گرم و خشک
سرخ و سیاه شبی ز جگر و شش یکماه و نیم در هر برج
سشش ششم دوازدهم بت برستان بخش کوجاک
غش که او را مهر نیز گویند گرم و خشک سرخ و زرد
روزی ترد و داغ یکماه و در هر برج طلا نهم سوم آتش
برستان سعد بنظر **مهر** که او را اما مید گویند گرم و تر و سیاه
پنجمی بت و نهمت روز در هر برج مروارید پنجم بارز نهم
ملت اسلام سعد کوجاک **عطار** که او را تیر ذاکه سرد و خشک
آدم روزی ممتنع دست و زبان با بکند روز در هر برج نهم طلوع

و پنجم **نفسه قمر** سر و ترسید شبی داده سوی بوز
 و پنجم **نفسه سیوم** و لغم بر آید سود مشطر **احکام خطوط کوکب**
در بروج دوازده گانه حالات انسانی حمل بهوط زحل است
 و مثلث با مشرقی و خانه مریخ است و شرف شمس اینست
 و بال زهره درو میشود و عطارد در اینجا غریب است قمر نیز
 و در غریب است **زحل** در زحل و غریب است مشرقی نیز اینجا
 غریب است مریخ در اینجا و بال دارد انساب در اینجا محفوظ
 و به لی غریب خانه زهره است عطارد در اینجا ضعیف است
 بنول غریب قمر در اینجا شرف دارد که **جوز** در حقیق زحل در جود است
 و بال مشرقی نیز اینجا است مریخ در اینجا غریب شمس نیز غریب
 زهره را اوج در اینجا است عطارد را خانه است قمر را مثلث
 و غریب **سرطان** زحل را اینجا و بال دارد و مشرقی در اینجا شرف دارد
 و مریخ در این بروج بهوط دارد و شمس اوج در اینجا است و مریخ
 مثلث غریب و عطارد را حقیق در این بروج است و قمر را خانه
اسد زحل را اینجا و بال است و مشرقی را مثلث و مریخ را اوج

اینست

و این بروج است و شمس را خانه است و زهره اینجا غریب است
 و عطارد قمر در اینجا غریب است **سجده** زحل اینجا غریب است
 و مشرقی را و بال در این بروج است و مریخ اینجا غریب است و شمس
 نیز غریب است و زهره را اینجا خط تمام است و عطارد را خانه
 اینجا است و قمر در اینجا غریب است **میزان** زحل در شرف دارد
 و مشرقی درو غریب است و مریخ در و بال دارد و شمس اینجا بهوط
 دارد و زهره را خانه است و عطارد اینجا محفوظ است قمر
 اینجا طریقه دروغ میشود **عقرب** زحل درو غریب است و مشرقی نیز
 درو غریب است و مریخ را خانه است شمس غریب و زهره را درو
 و بال است و عطارد را اینجا اوج دارد و قمر در اینجا بهوط
 دارد **طیلس** زحل را اوج دارد و مشرقی را خانه است مریخ
 درو محفوظ است شمس درو غریب است زهره در حقیق دارد
 و عطارد در و بال دارد و قمر درو غریب است **جدی** زحل را خانه
 مشرقی درو بهوط دارد و مریخ در شرف دارد و شمس اینجا حقیق
 دارد زهره درو غریب است و عطارد نیز درو غریب است و قمر
 در و بال دارد **دلو** زحل را خانه است مشرقی درو غریب است مریخ

در حقیقت دارد و نفس در و بال دارد و زهره اینجا عیب عطار در
 مشکته قمر در اینجا عیب **ح** زحل در و غریب شری با فایده
 مرغ را شکسته نفس اینجا محفوظ از زهره و زهره در و عطار در و بال
 در آرد قمر را شکسته است **اختیارات اشغال در بودن قمر در و**
در آرد زهره کانه هر مسمی کاید بتوفیق صدای لم یزل جرم در فایده
 مرغ بینی در محل نیک باشد هم منورم دیدن روی امیر جام بدستین
 جرم و حیدر انگشتن به تیر کرمه بکست ابتدای کار و خون برداشتن
 بد بود بینا کردن خاصه چیزی کاشتن **در** ماه جون در و زهره
 عود کردن را نکوست نخی انگشتن بیایغ و ناله بوشن بدوست
 خوب هم دیدار خواندگان در عطار میخشد ارضل بکشدن در و خرمی او بکشد
 که چه ناله شکر گشت و جع من و یان بین فصد کردن بد بود کلاه رفتن بخین
چون از جون نه در برج جوز زهره در و مناب شیخ نرکان خطایی
 ده که جون باشد صواب هم خوان خواندن کتب و هم توان دیدن بزم
 هم توان بوشن و هم میتوان انداخت تیر جامه بوسیدن سر آرد و زهره
 کردن دوست لیک با فن حیدن و فصد و جیست اخلاص **سرطان**
 ماه چون در بیت خویش آید نیک باشد نیکو جامه بوسیدن سر کردن در و آید نیکو

و دشواری و زحمت در سواد خوان و تنگی و خوف در مردم
 و آفت کشتیها و مردن حیوانات آبی و زحمت ملاحان و آبی
 منفعتی حیوانات و غنای آبها **در اسب در دلیل است** بر بیماری
 و نیکست ملک و در آرد نیکان و اثرات و ایمان و خطایک
 سلاطین و بزرگان و رعایا اما نود و صلاح بد بزرگوار
 صرمان و خزان و انش کاران و مردن سباع و منته و انوشک
 شرق **در اسب در دلیل است** بر بیماری و موت میان تمامه
 منق و فجور و ملال و سرگردانی اهل قلم و خطا و معالجات اطباء
 حکام و اهل نجوم و آفت گشت و زرع و از حیف **در زهره در دلیل است**
 بر بیماری و ملک بزرگان و ثغارت و حیانت مردم خاصه رکیل
 و تر از و در بختن زمان از مردان و طلاق و فراق میان ازواج
 و که بختن بر دکان و مرکب معان و ظلم و جور سلطان بر رعایا و عود
 بر او بد حالی سلطان و منته و اقلیم خیم **در عقرب در دلیل است** بر خشکی
 سال و قحط و تنگی در بعضی مواضع خاصه در با و عیب و علت در
 هم زمان و آفت حیوانات آبی و بی نشی در سفر و ریا و زحمت و ملال

مسافران و پیکان و تفرقه عام و بیماری و موت زنان و
 و مرگ دانی و ضعف امرا و لشکران و غنوت ایها **در قوی**
در بیل است بر مرکب جبار پیاکیان و خوف و نقصان مردم از لشکر پنا
 و جرات در دوان و راز و زمان و فدا حال بزرگان و جفا
 و دبا در بعضی مواضع و مکر و حیل و دروغ میان حلیان و بی
 و نفعی روی و آئین و ارزیزد و زحمت و زرا و قضا و استیلا
در جدی و بیل است بر خدایی عمارت و دوبرای زینها
 و خشک شدن گیاه و بنامت و کمی گشت و زحمت و مرگ
 کوشندگان خاصه شاخ و آبر و بیماری و زدن و راه زنان
 و غنوت کرین مردم و بی نفعی در صید و جباران و طلال خانه ها
 و قیوم و زحمت عامه و آفت رسا و احرام **در دلو و بیل است**
 بر بیماری و مرگ میان مردم و غنوت و رطوبت هوا و منته
 در جانب خراسان و نواحی مشرق و زحمت و بایقین و شورش میان
 و جستن بادای مختلف و زحمت اهل تلع و جبال اندوه عامه و فرستادن
 کار با و بیماری و دراکش **در حیوت و بیل است** بر ضعف حال اهل

بیانی

بیانی مردم و آشکار شدن فسق و فجور و حرام و احلال و بخت
 و نکاحهای بزور و تفرقه و ویران شدن جوهرها و غنوت ایها
 و در بلخی و بیماری عامه و تفرقه و نال و زاری و نقصان و استیلا
 تو انگران **حکام کوفه است** بر روح و دوازده کانه و در حال
 و بیل است بر مردم کوشندگان و خارشیدن زرو و غنوت
 سلاطین و حکام و منته و تشویش و تبهر و بیدار و جانب مشرق
 و عازت و اطراف و نقصان و تلف اموال و سرگردانی لشکر پنا
 و بیماری از غلبه خون و صفرا **در نوز و بیل است** بر آفت جباران
 خاصه کاه و شتر و ساخته شدن جوهرات و آفت نباتات
 و بتای و فساد میوه و درخت و خرابی امینه و غم و اندیشه
 خلایق و تبض و کدورت اهل طرب و بیماری زنان و منته و بعضی
 مواضع و بخت حکام و سروران **در جود و بیل است** بر غنوت
 و نیزگی هوا و بخت باد و مضطرب و بیماری و مرگ میان خلایق
 خاصه در اطراف و نقصان و زحمت تجار و تفرقه اهل فقه و نقاشان
 و اراجف و تفرقه تجار و نقصان عامه و محترمه **در سرطان و بیل است**

بر مردن حیوانات ایلی حشمت بادای مضطرب و بسیار ایها
و نقصان خبر نزد و باد و بک اینچه بدان ماند و توفیق و رحمت
عام و بدی حال مسافران دریا و فتنه و رحمت در اکثر مواضع
و آفت حکام و غنونت در آب **در اسب دلیل است**
بر بد خوئی و شدی و غصب سلاطین بر رعایا و آفت حکام
در مرکب سباع خاصه شیر و بلا و فتنه در جانب رؤسای
جهان و جنگ مصار و در خراسان و ظلم و جور در عالم و آفت
انگاران و نقصان معدنیات **در سبب دلیل است**
بر بیماری و مرکب اهل قلم و در خزان بکر و کشت و زرع و کجی
و کندی و برنج و جواهرها بر بدن و اعضا و شکستگی و در پستی
عام و ملال و نکبت و زرا و بولانیان و ارباب حیف و انو و بستی
در بعضی مواضع **در بزبان دلیل است** بر بیماری و وبا
در بعضی بلاد و غنوبادش این از رعایا و توفیق و ملال
غذا این معطره و آفت مرغیان و بیماری زهر رویان و غنوت
مواد و آفت حکام و سرور این و حشمت بادای مضطرب

در عقوبت دلیل است بر آفت حیوانات ایلی و غنوت شدن
کشیتها و تنگی در جویهای عرب و فراخی در مواضع
خاصه و حبشه و بدید آمدن طبع و سرگردانی امرا و تنگی بر این
و زلزله حال ملک خاصه در جانب شمال **در قوس دلیل است**
بر رویایی باز از سواران و بیماری در مردم خاصه و زرا و نقصان
و اسراف و شکستن قیمت زرا و جواهر و جرات و زدن
و فتنه و تشویش خاصه در ارمنیه و صفهان و نرمان و گیلان
در جمدی دلیل است بر مرکب کوسندگان و بزبان کوهی و آفت
گیاه و بهر و در غنوت شدن زرا و کشت و فتنه و تشویش در جانب
هندوستان و بعضی از فارس و آفت ملک و حکام و خرابی
بامینه و دست نگی میان خلایق و حوت و غنوت و صحرایان
و زحمت ملکه داران **در دلو دلیل است** بر مرکب میان مردم و
مرغان و بیماری بیماری از غلبه خون و همه و طاعون و غنوت
و پستی و هوا و فرب و مرکب مردم و حسن بادای سخت و باران
و رعد و برق و صاعقه و زلزله و برف و علامات سماوی و آفت بران

و تزلزل حال ملک قدیم و منته در اقلیم اول **و رحمت و عیلت**
 بر غرق شدن کشیده و ملال و زحمت مسافران و بار بار اندازی
 زبان کار و مرکب میان زاهدان و عارفان و عبادان و جوانی
 و مذلت بزرگان و خوف و تنوفا و زرا و نقصات و تنجای عظام
 و ارباب مناصب و ائمه حیوانات آبی و تنوفا و تنوفا
 حکام و رجایب شمال **الحکام تحمل زحل در بروج انجلی عشر**
چون زحل بروج حمل نقل کند دلیل است اعدای علم بر ائمه سلطان
 متوجه شود بنزوم محاربه و مخالفت و خون ریزش بسیار واقع شود
 خاصه در جانب مشرق و دشمنی میان ملوک و بزرگان بود
 و باران بسیار آید **چون زحل در بروج ثور آید** دلالت کند بر برشته
 و حرب میان سلاطین و حکام و ترس و بیم در ضلایق و ائمه
 از ملوک و نقصان کاد و کوشند و حیوانات سم شکافند و مردن
 اسبان و زحمت خوانین و بیماری از خشکی و ائمه نباتات
چون زحل بروج جوزا آید دلیل است بر خشکی هوا و جستن بارانی
 سرد و عزت اطمینان و معوج و ائمه انجلی و طیر و کلمی باران و منته

و خون بوزن

و خون ریزش در بعضی مواضع و کدورت خاطر اهل قلم و بیماری
 در کدورت کان و اعدای علم **زحل در سرطان** دلالت بر کلمی باران و نقصان
 آبها و ائمه صحرا نشینان و منته و سفر و زحمت و بیماری و سرقت و فرساد
 و کاشف و آید است عساکر و زحمت بمران و ملال خانه اندازی
زحل در اسد دلیل است بر فراخی اطمینان و نقصان زردی
 و خشکی هوا و منته و انوش و رجایب مشرق و ائمه
 سباع و زحمت انجلی و نقصان معدنیات و تنوفا
 سلاطین و سرداران سر قدیم **زحل در سنبله** دلیل است
 بر کرمی تبستان و سردی زمستان و وبا و طاعون و مرادیه عرب
 و منته و محاربه و رجایب فارس و خراسان و مرک کاد و کوشند
 و قبض خاطر اهل قلم **زحل در میزان** دلیل است بر انجم کلمی باران
 بمر دیکت شده و نو انکرات فریاد خوانند از دروین و ملال
 تنوفا خوانین بود و منتهای بسیار روی ناپید **زحل در عقرب**
 دلیل است که آب جهنم شود و سرمای با فراط بود و در فصل
 و خشکی در فصل دیگر و بیماری و تنوفا در جانب خراسان

و سرکرداتی امر اولت گردان **زصل** **دوق** دلیل است بر سلاطانی
ارجمت و رفع دشمن از زبیت خویش باری طلبد و در جانب منزه
منته و توتیش با زویده شود و جنگ در حصار روی نماید و در میان
بزرگان بهم و فزع باشد **زصل** **در جوی** دلیل است بر آنکه
استان در آن سال سخت بود و در ولایت منزه و منزه حذر رود
اما بزودی بگذرد و باران بسیار آید و بیم دیوانگی و صبح با
و قوت خاندانهای قدرم بود **زصل** **در دل** دلیل است بر آنکه در میان
عام بیماری دراز پیدا شود و زنان بسیار میزند و چهارایان
ببار آید و باد و رعد و صاعقه آید و قوت حال
صحراست بنان باشد و رواج بازار سواران و اندر اعلم **زصل**
در جوت دلیل است بر فرو رفتن ملک و منته و استوب میان
عام و نوقان ابا و بیماری و مرگ بزرگان و خوارترین و نایابی
و نوزده و در جانب طبرستان و کرگان و اندر اعلم **الحکم** **مشرقی**
در رواج و از ادکانه **از لاه** **حمل** دلیل است بر بلا و منته و در
زین خراسان و حرارت از هوا و باران مناسب در وقت

بسیاری گویند

و بسیاری گویند آن و برقی حال امر اولت گردان و عدالت
حکام و سواران **بودن** **مشرقی** **در نور** دلیل است بر فراخی اطعمه
و ماکولات و رواج بازار سواران و بسیاری گشت و زنج
و از زانی غلبه و قوت حال زنان و توبه سطران و اهل ساز
و اندر اعلم **بودن** **مشرقی** **در جونا** دلیل است بر بندستی
و فراخ دستی و منفعت و داد و ستد میان حلقه و قوت
حال اهل قلم و تجارت و اعتدال هوا و منفعت حال بقا و دراز
و سادت **بودن** **مشرقی** **در سرکان** دلیل است بر نکویی حال
وزر او قضا و ایمان و صحت و ایمنی و جمعیت حلقه و قوت
سخت و نیک حالی مسافران و دریا و سلاطین گشته و بسیاری
جوانمهرانی **بودن** **مشرقی** **در اسد** دلیل است بر قوت حال
ملوک و سواران و حرارت هوا و تابستان و نایابی و ظلم
و جور حکام بر رعایا و نیک حالی صرافان و ضرایان و بسیاری
زرد و سب و زینت آرایش **بودن** **مشرقی** **در سبند** دلیل است
بر اعتدال هوا و نیک حالی عام و اهل قلم و دریای بازار با و بندستی

خلایق و میل مردم بکبر علوم و بسیاری گشت و زنج
و قوت حال الجبار و بختان **بودن مشی در بختان** دلیل است
بر ائمه آل و نایبانی را که با حق و جور و ستم از ملوک
و غوث الطغمة و قوت حال فواجین و نه رستی خلیف و رواج
بازار البی **بودن مشی در غلب** دلیل است بر جنگ
و عداوت میان مردم بزرگ و بیدادی از ملوک و سرداران و قوی
و جور بر رعایا بدست آمدن مال لشکران و سلامتی کشیتها
و قوت اعدا و الله اعلم **بودن مشی در قوس** دلیل است
بر ائمه آل و نایبانی عام و رغبته مردم بصلاح و بر نهرو کارایی
و قوت حال زرا و اشرف و تجار عظام و نه در میان لشکران
و اهل سلاح و رواج زرویسیم **بودن مشی در بدی** دلیل است
بر بیک حالی رعایا و سلامتی زنان عامله و قوت حال فرار عان
و بیک گشت و زنج و ضعف حال و زرا و سادات و نوکران
و قوت بهر آن دگر نشستان **بودن مشی در دل** دلیل است
بر بیک حالی سواران و فراجی الطغمة و آزرانی و خفا و گشت و نه در

کارها و موافقت و سازگاری از فوج و بیک حالی فرار عان
و قوت خانه نهایی قهرم **بودن مشی در حوت** دلیل است
بر خشکی هوا و باران مانع و قوت حال زرا و تغات و اشرف
و قوت رستی عامه و نقصان از بلع و خرابی و زمین بختان
و سلامتی سواران و ضعف در سواران و الله اعلم
و حکام تجمل مرغ و در سراج و دانه دکانه چون مرغ قتل
مرغ چکل کند دلیل است بر از دانی الطغمة و قوت
حال امرا و لشکران و بیک حالی سواران و پرود و قوت
اسلحه و ملوک و جریات و منابت سلاطین با امرا و زرا
از لشکران **تجمل مرغ در نور** دلیل است بر ضعف حال
امرا و لشکران و حکام و قتل بسیار در میان ایشان و نماند
کاری از فوج و بیدادی و جور و ستم از سلاطین و بی باکی
خویش و ف و حال زنان عامله **تجمل مرغ در جور**
دلیل است بر زحمت و تفرقه عام و نماند رستی و خیانت
در دیوانیان و حرارت هوا و نقصان رعایا و مسترفان

از تشکریان و بیماری از غلبه خون خاصه در مقلدان
و اخبار مخوف **مخول مرغ در سه طایفه** دلیل است
فشی و استی و از اجف بسیار و میل تمام بر غر و پیدای
و جور و خواست از رعایا و مرکی و نقصان آنها و ضعف
حال تشکریان و نایمی مفران خاصه در جانب دیا
مخول مرغ در سه دلیل است بر حرارت خشکی
موا و قوت حال ملوک و تشکریان و نه رستی حقایق و
بازار کانی با نفع و عزت الت حرب و مکر کسب
و رواج کار تشکریان و حدت و بندی برزگان
مخول مرغ در سه دلیل است بر تنه هوا و توبه
حقایق و زحمت محترقه و مشقت کار دانیان و نقصان
و نایمی را بهاء ابراجیف و انت کشت و فرع و نقصان
و نیکت مسقران و مستوفیان **مخول مرغ در سه طایفه**
بر نیک حالی عامه و از دانی مضنا و حرارت هوا و حسن آبادی
کرم و عدل و زحمت اهل طرب و خوف نقصان از تشکریان

و نادر استی تراز و در ارکان **مخول مرغ در سه طایفه** دلیل است
و عداوت میان مردم و جور و ستم بر رعایا و فتن و فجور و حذر
و زحمت مستعد و مثانه و کمی یاریان و قوت حال امر اول تشکریان
و رواج بازار اهل برده و اسد و اعلم **مخول مرغ در سه طایفه**
و دلیل است بر جور و ستم و خواست از رعایا و حرارت هوا
و بیماری از غلبه خون و صفرا و زحمت و زرا و نفقات و توبه
سجرات تشکریان و انت چهار بایان **مخول مرغ در سه طایفه**
و دلیل است بر قوت حال امر اول تشکریان و عزت الت
حرب و کوشش و جری و انت کوشندگان کو بی نقصان
کشت و زرع و زحمت مزارعان و تشکریان و بیماری
شیخ **مخول مرغ در سه طایفه** دلیل است بر عیونت آنها و پیدای
شدن انات سماوی و مبران در وقت مایع و بیماری
مزارعان و ارباب خانه اناتسم و توبه صحرا و پستان
از تشکریان و اخبار مختلف **مخول مرغ در سه طایفه**
ورن دایا و شاد و زرا و نفقات و نقصان نواگران و بسیاری

قوت و قهوه و ملال مرض و مصارف و خفوت میان و زما
 و امرا و نقصان مسافران الله اعلم بحقایق الامور **احکام**
تجمل انساب در بروج و زو کانه چون انساب
برج حل فصل کند دلیل است بر اعتدال هوا و باران و
 رعد و برق و بار و تارگی در هوا و داد و عدل حکام و سرداران
 و تربیت یافتن امرا و لشکر بانیان از سلاطین و قوت ملوک
 و حکام و مایل بودن بهواری و ملک گرفتن **چون انساب**
برج نو از اید دلیل است بر تنفر هوا مایل به اعتدال مباد
 باران و کسای باز باران و غرت خوب و نیک حالی
 شکوه و خنده و فراغت چهار یابان و قوت حال زمان
 و روایی مطربان **چون انساب برج جو از آید** دلیل است
 بر قوت ایستادگی و بکرمی و بیماری عام و اطفال از حوائط
 و صغیر و حصه و ابله و قوت حال ملوک و رونق و جوانان و
 روشن شدن مسائل سلطانی **چون انساب برج سرطان**
 دلیل است بر قوت کرم و سلامتی کشته ها و از زانی نرختها و

حال ملوک

حال ملوک و رونق و جوانان و سرداران و نیکو حال مسافران
 و منفعت در صید و حیای **تجمل انساب برج جدی** دلیل است
 بر قوت حال ملوک و سرداران و داد و ستد و رحمت گوشتن
 و کسای باز باران و از زانی نرختها و حوائط و منفعت و غلبه خون
 و از نرجه و قوت حال مرغان و ضربان و حرارت هوا **تجمل**
انساب برج جدی دلیل است بر قوت حال علماء و باران گمانان
 و رعیت بزرگان یکسب علوم و مشغولی دل عامه و از زانی و
 فراخی حیوانات و خوف اهل قلم از سلاطین و رعیت مردم
 با اعمال و اشغال سلطانی **تجمل انساب برج میزان** دلیل است
 بر اعتدال هوا و جستن باد های خشک و روایی باز باران و بسباری
 مطعومات و ماکولات و بیماریهای مختلف و نرجه و قوت
 ملوک و سرداران **تجمل انساب برج عقرب** دلیل است بر خشکی
 هوا و نم باران و نا انصافی و خلیای و قوت مشندان و بسباری مردم
 و غیره و آتش عا که در منزل حال سلاطین و داد و ستد حکام
تجمل انساب برج قوس دلیل است بر خشکی و خشکی هوا و باران

و برف و قوت حال ملوک دولت کریان و بزرگان دانا انصافی
 جلاوی و آتش تکی با زار با و توسط نهضت آیل بکرانی **محمول**
انجاب در جدی دلیل است بر سرمای مغرور و برف با بلان
 و غرت کوشش و جرمی و نیم و پیدا آیل ملوک و قوت حال
 رو سنا و اشام نشینان و به تازی سرداران **محمول انجاب**
در دلو دلیل است بر شدت سرما و غرت لوم و جرمی و
 شکی و کرای می طرب و ناکولات و کمنه و جرمی و
 و باران و بسته شدن راهها و خرابی این به و الله اعلم
محمول انجاب در حوت دلیل است بر تنه هوا و خشکی
 سرما و ابرهای تیره و باد و باران و تگرگ و برف و برف و سیل
 و غبت مردم با اعمال و حکام و حاکم و در مزاج و زرا و بزرگان
احکام نهرو در ورج و دانه کانه اولاد ورج حمل و نسل
 بر تنه هوا و سخت و کمال خوانین و اهل طرب و نسل طار و اهراد
 شکریان و باران نافع و ابر و عداوت نافع سماوی و کدی
 با زار ابر و غبت **نهرو در ورج و نوز** دلیل است بر قوت حال

زمان و رواج با زار و بزرگان و بزرگان ادا می محلف و صلاح گشت
 و نفع ابر و باد و اهل طرب پیاری مناکات و موصلات و خرمی
 مردم **نهرو در ورج** جو زایل است بر طوبت هوا و جستن
 باد و بای مستدل و نفع طایف و رواج کار و بویان و
 کاران و قوت حال اطبا و مجتهدان و خرد و غرت و نفع
 و عظیمات و الله اعلم **نهرو در ورج سلطان** دلیل است بر تنه
 هوا و احتمال باران و بعضی مواضع و آفت اینجا و اهراد و نفع
 اهراد و بسیاری حیوانات ایلی و سلامتی مسافران **نهرو در ورج**
اسد دلیل است بر اعتدال هوا و عیش و طرب و سلاطین
 و حکام و قوت حال خوانین بزرگ و رواجی با زار و بزرگان و
 اشکالان و غرت سوزان و کرای اتم و با اختلاف
نهرو در ورج سبند دلیل است بر تنگی مرزعات و بناات
 و میل هوا و تنگی و شدستی جلاوی و قوت زنان و خادمان و
 کدی با زار و طربان و غرت و نفع طایف و بزرگان و نفع
نهرو در ورج بزرگان دلیل است بر تنگی حال عام و نفع و نفع

و اعتدال هوا و برفت نمودن مردمان بزنان و قوت حال
اهل طب و خواجهن و بسیاری مسود و بیاچین و خوشحالی بشمار
و رواج بازار باریان **نیم درج جنوب** و بیل است
ضعف و نیستگی بزنان و اهل طب و سواد و آن بی نفع
و ملال عام و کادی بازار اقامت و ابریشم و سنانی مسافران
و ابد و سلم **نیم درج جنوب** و بیل است برتری هوا
و نشط و روز و اوقات و اشرف و نو انوران و ابر و برق
و ظهور انش در هوا و صنعت و نایده و بازار کانیها و حجت
زنان **نیم درج جدی** و بیل است بر نادر و حال شیتا
و نیکی گشته و آردانی مطبوعات و ماکولات و بهار بیای کونا
کون و نشط و در روز و اوقات و قوت بمران **نیم درج**
و اهل بیل است برابر و باران با قوت و بادای خشک بسیاری
و فراخی اطعمه و نشاط و صحرانشینان و جمع پرده و کمر و برف
و رواج بازار و آب **نیم درج حوت** و بیل است برت
حال علما و اشرف و نش و بی باکی و سلامتی مسافران و زیاری

جو آبر و کثرت کردن کساح و اشرف و خرمی و نایده بخار
و قوت اهل طب **اکتوم** **نیم درج درج** و نایده کانه
و رحل و بیل است بر حسن و بادای منفرد و کثرت اخبار و
و تیزی بازار با خاصه بازار پرده و اسلحه و ذاب و رواج انکاران
و آمد شد کرایان و خوف و اهل قلم **عطار** **نیم درج**
بر اعتدال هوا و جستن باد و کورت عامه و خواست و طلب
از مجرئه وین کی حال نبات و میر و نوعات و خرید و خوش
و قش و حیوانات سم شکافه و اهل علم **عطار** **نیم درج**
بر رونق و یوانها و ترقی حال علما و فضلا و اطباء و مچان و متفران
و پیمان و قوت پیش کرایان و اعتدال هوا و صحت بکاران
و رواج بازار کتاب و روزیدن باد **عطار** **نیم درج**
بر حسن و بادای مضطرب و ابر و کورت هوا و احتمال ایمان
و عدد و برق و غوغا شدن شیتا و ملال و رحمت اهل قلم و بیماری حجت
و رطوبت **عطار** **نیم درج** بر قوت کرایان و جستن بادای
کرم و رواج کار و روز و اهل قلم و تربیت و نش و ابن طایفه از سکا طین

و در واج بازار اشکماران و خریده فروخت مرصعات
عطار دو در سینه دلیل است بر قوت حال و توانیدن
 و دلیل محکم و اعتدال هوا و فسیل گشت و زرع و رونق تجزیه و محبت
 بیماران و خوشی معیشت و در واج کتاب و رونق شتر او ندما
عطار دو در میزبان دلیل است بر قوت حال و شکر و لب سبکی
 اطعمه و داد و عدل حکام و جستن با دای مستدل و خریده فروخت
 میان نواز و داران و در واج بازار اقمش و البسه و رسیدن انچه
عطار دو در قوت دلیل است بر جستن با دای خشک و کمر و کرب
 و در خلایق و نارسایی و خیانت میان مردم و خریده فروخت
 و دواب و اجناس و ریایا **عطار دو در قوت دلیل است**
 بر بیماریهای مختلف و نماندن صفای خلایق و تبخیر هوا و میل مردم
 بکسب و تنزل حال و علم و عمل و بیع برده و دواب **عطار دو**
در جلدی دلیل است بر خشکی هوا و برف و سرما و استسکای بادها
 و غارت اطعمه و گوشت و جوی بی بیع برده و دواب و محاسن
 نزار حاکم و الله اعلم **عطار دو در دل** دلیل است بر رطوبت هوا و جستن

با دای خواب کتبه و کبی بر لب باران و انقلاب حال عام و خریده
 عطار دو در سینه اجنار است **عطار دو در قوت** دلیل است بر
 ضعف حال و حال و مقربان و اطباء و مجانب و خشکی هوا و باران
 و از اجف و خریده فروخت اجناس و ریایا **عطار دو در قوت**
و استقامت کواکب استقامت زحل دلیل است بر قوت
 حال خانه انبای قدیم و استقامت حال و لب و انبار داران
 و کوشش ثنیان و اهل قلاع و جبال و عزت جوی و قوت
 صحنی و قوت بران **عطار دو در قوت** دلیل است بر ضعف حال
 قدیم و شنج و دمایقن و جویابی ازمینه و نقصان و خریده فروخت
 و زمین و طالع و صحرای ثنیان و توقف و قتل و انوار
 و کدی بازار با دای و بیماری و موت بران **عطار دو در قوت**
 و دلیل است بر قوت حال و زراعت و سادات و ثقات و علماء و شرف
 و رتبی بخار و ادب و صاحب و تربیت یافتن از حکام و سلاطین
 و زواج بعضی این سلام و رونق داران و ثبات و استقامت حال و رنگار
 و عزت بعضی کولات **عطار دو در قوت** دلیل است بر قوت و شکی

کارگاه توقف در امور بر سر کاران و ضعف حال سادات و وزیران
 و اشرف و نقصان تجارت و سستی مردم در کارهای خبری و علمی
 و آزارش و منزلت حال نعمت و رفعت **سبب است** در این است
 بر قوت و منزلت امر و لشکر و بر رواج اسلحه و دواب و جواهر
 و زان و صندوق و عورت طوم و رسوم و میل کلام بهواری و غیره
 و رواج کار و انش **رجعت** **سبب است** در این است بر ضعف حال امر و
 دگر دی باز اسلحه و از رانی گوشت و جوی و گرفتاری و زدن
 سر کارانی و ارباب سلاح و از رانی مسرور و زدن و زدن
 و نقابان **سبب است** **زمره** و دلیل است بر صلاح خوانین
 و رونق اهل طرب و فرعی خلایق و قوت دین اسلام و یکی است
 و انما و غرت اقامت و ابریزنده و منکحات و مواصلاست
 خلایق **رجعت** **زمره** و دلیل است بر کارهای باری و اقامت
 بر سرایه و عطایات و بهاری و ملال بولیان و سرکاران و دشمنان
 و زدن و یکی کارهای و نقض فاطره و بهار و انش **سبب است**
عقار و دلیل است بر قوت حال حال اهل دیوان و بجا و رونق

... کاران

... کاران و است این معالجات لطفا و در این کار کتابت
 و خطاطت و خبر و قدرت معانی و ادویه و صحت و بعضی خلایق
سبب است و دلیل است بر کارهای باری و خاصه با کار کتابت و ضعف حال
 اهل دیوان و علما و شرافه اطباء و جستن با و بیماری اطفال و در حریف
 و محنت و زحمت محترفه **احکام** **نقص** **سبب است** **کاران**
سبب است و دلیل است بر قوت حال ملک قدیم و ترقی و بوسه
 و صحت و شکیان و اهل نفع و حیال و یکی است و یکی است
 کارهای و فراخ بخت و بسیاری اطمینان و سلامتی و شایخ و کوشش
 و بر هیچ با رستوران و قوت بران و ارباب خانه و انما و قدیم **سبب است**
سبب است و دلیل است بر ضعف حال ملک قدیم و قوت و منزلت و بوسه
 و صحت و شکیان و نقصان کشت و زرع و بیماری اطفال و در حریف
 کشت و زرع و قوت و ملک سواد و بر کاران و غرت و بوسه
 و ضعف بران و زحمت کار و انیان و قوت و در انیم اول **سبب است**
 و دلیل است بر قوت و قدرت حکام و قوت حال و زرا و نقصان
 و ایمان و ارباب مناصب و تربیت با بنیان طایفه اسلامین

در میان

در میان

در میان

درجہ اولیٰ با بار بار و شفقت تجا و اسانی بعبادت و بیاد رسد
 حال سادگیت و علم و رونق مباح و داکس و الحقی خیرات و سعادت
درجہ ثانی دلیل است بر ضعف و منزل حال این درجہ که در
 یاد کردیم مثل ذر او قنات و آب آسب مناصب و غایت عود
 دار النسخ و نقصان و بار بار کاینه و افت جویات و بخت و سعادت
 در مرتبه و در توفیق و مهمات و بزرگان و بی باکی علی و شفا و ابر و عظم
درجہ سیم دلیل است بر قوت حال امر او است که باین
 در تربیت یافتن این طایفه از سلاطین و پسران و بزرگان و غیره
 کارهای ناشایست و غارت کشت و جوی و دروایی و اندر اسلحه و انش
 کار آن **درجہ چهارم** دلیل است بر ضعف حال امر او است که باین
 و عدم و در اسیر مردم و غزل و در عینان و در حجت راه و در آن
 سر بهنگان و کس و بی بار و اسلحه و آب و از آن کشت و جوی
 در محل و تعلیماتی حق و ن و خون امر **درجہ پنجم** دلیل است
 در بیا و شدن رجعت و رفت و نعلت و افزونی ملک و دولت
 سلاطین و حکام و بزرگان و حاکمین و ادا و عدل و شرف و اعتبار

درجہ اولیٰ
 درجہ ثانی
 درجہ سیم
 درجہ چهارم
 درجہ پنجم

کتابخانه

1511

١٢٩٧

١٢٩٨

خط
٥